Tarnopol, dnia 1 kwietnia 1930.

TARNOPOLSKI

Dziennik Wojewódzki

Nr. 5.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

Poz.	99.	Rozporządzenie Wojewody Tarnopolskiego z dnia 7 marca 1930 w sprawie zwalczania pomoru i zarazy świń na obszarze Województwa Tarnopolskiego	str. 78
	100.	Exequatur Konsula Honorowego Republiki Estonji oraz Konsula Republiki Kuba	78
	101.	Pismo okólne Wojewody Tarnopolskiego z dnia 15 marca 1930 w sprawie ulepszenia jakości surowca skórzanego	79
	102.	Postanowienie Wojewody Tarnopolskiego z dnia 15 marca 1930 w sprawie cen drewna za IV. kwartał 1929 dla zamiany daniny lasowej na ekwiwalent gotówkowy	80
	103.	Orzeczenie Wojewody Tarnopolskiego z dnia 24 lutego 1930 o uznaniu lasu w gminie kat. Uhryń za las ochronny	80
	104.	Orzeczenie Wojewody Tarnopolskiego z dnia 27 lutego 1930 o uznaniu lasu w gminie kat. Krasnopuszcza za las ochronny	80
	105.	Orzeczenie Wojewody Tarnopolskiego z dnia 6 marca 1930 o uznaniu oddziałów leśnych w Szutromińcach za las ochronny	81
	106.	Obwieszczenie Wojewody Tarnopolskiego z dnia 12 marca 1930, dotyczące próśb B. Freiera i H. Kwartnera o zezwolenie na zmianę nazwisk	81
	107.	Obwieszczenie Wojewody Tarnopolskiego z dnia 19 marca 1930, dotyczące prośby A. Müllera o zezwolenie na zmianę nazwiska	81
	108.	Ogłoszenie Wojewody Tarnopolskiego z dnia 27 lutego 1930 w sprawie oznaczania granic własności trwałemi znakami przez mierniczych przysięgłych	81
	109.	Ogłoszenie Wojewody Tarnopolskiego z dnia 20 lutego 1930 o zatwierdzeniu decyzji rozwiązania Stowarzyszenia pożarn.- gimnastycz. „Sokił“ w Susznie	82
	110.	Ogłoszenie Wojewody Tarnopolskiego z dnia 26 lutego 1930, dotyczące przestrogi przed osobami wyłudzającemi wsparcia	82
	111.	Ogłoszenie o wydaleniu cudzoziemców z granic Rzeczypospolitej	82
	112.	Ogłoszenie o wysiedleniu osób z 30-klm. pasa granicznego	83
	113.	Ogłoszenie o udzieleniu przez Wojewodę Tarnopolskiego zezwoleń na przeprowadzenie kwesty na obszarze Województwa Tarnopolskiego	83
	114.	Ogłoszenie o udzieleniu przez Wojewodę Tarnopolskiego licencji na urządzanie przedstawień na obszarze Województwa Tarnopolskiego	84
	115.	Ogłoszenie o udzieleniu przez Wojewodę Tarnopolskiego licencji na żarobkowanie na obszarze Województwa Tarnopolskiego	84
	116.	Ogłoszenie o odebraniu debitu pocztowego czasopismom i drukom	85

		str.
Poz. 117.	Ogłoszenia o unieważnieniu pieczęci urzędowych	85
118.	Komunikat w sprawie prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych przez władze i urzędy administracji gminnej oraz Magistraty miast	86
119.	Komunikat Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu o udzieleniu zezwoleń na parcelację gruntów prywatnych i dóbr erekcjonalnych	87
120.	Komunikat Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu o zatwierdzeniu projektów, dotyczących parcelacji gruntów prywatnych i dóbr erekcjonalnych	87
121.	Komunikat Izby Skarbowej we Lwowie w sprawie składania zeznań do podatku dochodowego na rok 1930	88
122.	Komunikat pocztowy o zaprowadzeniu służby telefon. i telegr. w agencji pocztowej w Litwinowie	89
123.	Komunikat o przeniesieniu siedziby mierniczego przysięgłego	89
124.	Poszukiwania osób zaginionych	89
125.	Wyciągi z wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego w sprawie roszczeń inwalidzkich	89
126.	Wykaz panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 16 do 28 lutego 1930	90
127.	Wykazy tygodniowe zachorowań i zgonów na choroby zakaźne na terenie Województwa Tarnopolskiego za czas od 16 lutego do 15 marca 1930	91
128.	Ruch służbowy na obszarze Województwa Tarnopolskiego	91

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Ogłoszenie Delegatury Państwowego Banku Rolnego w Tarnopolu. — Konkurs na stanowisko referenta w Oddziele przemysłowym Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu. — Konkurs na kilka posad inżynierów drogowych i architektoniczno-budowlanych w Urzędzie Wojewódzkim (Dyr. Rob. Publ.) w Tarnopolu, — Konkurs na stanowisko sekretarza Izby Rzemieślniczej w Tarnopolu. — Komunikat o rozwoju Komunalnych Kas Oszczędności. — Komunikat Komitetu Floty Narodowej. — Ogłoszenie licytacji w Zakładzie Zastawniczym w Brzeżanach. — Unieważnienia dokumentów. 93 do 96

DZIAŁ URZĘDOWY.

99

Rozporządzenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 7-go marca 1930, L. Rol. 756 w sprawie zwalczania pomoru i zarazy świń na obszarze Województwa Tarnopolskiego.

Ze względu na obecny stan pomoru i zarazy świń na obszarze Województwa Tarnopolskiego zarządzam w ślad mego rozporządzenia z 11 lutego 1930, L Rol. 437 na zasadzie art. art. 16, 26 i 27 rozp. Prez. Rzpl. z 22 sierpnia 1927 (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych i postanowień §§ 356 i 357 rozp. wykonawczego Min. Rol. z 9 stycznia 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) oraz art. 6 rozp. Prez. Rzpl. z 22 marca 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 361) jakoteż reskr. Min. Rol. z 29 września 1928, Nr. 6376-W-II celem zapobieżenia rozszerzeniu się tej zarazy co następuje:

§ 1.

Do obszaru zapowietrzonego pomorem i zarazą świń wcielam następujące gminy: a) powiat Radziechów: Chołojów, Dmytrów, Hrycowola, Krzywe, Majdan stary, Monastyrek Ohladowski, Mierów, Niestanice, Niwice, Ohladów, Podmonastyrek, Smarzów, Stołpin, Szczurowice, Środopolce, Strzemilcze, Toporów, Trójca, Turze.

b) Pow. Zborów: Batków, Blich, Czystopady, Gontowa, Harbuzów, Hnidawa, Łukawiec, Manajów, Markopol, Milno, Nuszcze, Panasówka, Podbereżce, Ratyszcze, Reniów, Seretce, Trościaniec Wielki, Wertełka, Zagórze, Założce.

§ 2.

Na cały obszar powiatów: Kamionka strumiłowa, Radziechów, Skałat, Tarnopol, Zborów i Złoczów rozszerzam zarządzenia, przewidziane w § 1 punkt b) i c), oraz §§ 2, 3 i 4 powołanego na wstępie mego rozporządzenia z 11 lutego 1930, L. Rol. 437.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

To podaję do powszechnej wiadomości.

Wojewoda: w. z. **Dr. Laniewski**
Naczelnik Wydziału.

100

L. Pr. 949 i 993/30.

Exequatur.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej udzielił Exequatur p. Kazimierzowi Żardeckiemu, Konsulowi Honorowemu Republiki Estonji na obszar Województw: Lwowskiego, Stanisławowskiego, Tarnopolskiego i Wołyńskiego z siedzibą we Lwowie, oraz p. Henrykowi Fernandez Ydiaz, Konsulowi Republiki Kuba na obszar

Rzeczypospolitej z siedzibą w Warszawie i polecił zarazem władzom państwowym użyczanie wymienionym Konsulom wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu ich obowiązków służbowych, gdzieby tego zaszła potrzeba.

101

Pismo okólne

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 15 marca 1930, L. Rol. 787/30 do Panów Starostów Powiatowych Województwa Tarnopolskiego w sprawie ulepszenia jakości surowca skórzanego.

Wskutek reskr. Min. Rol. z 22 stycznia 1930, Nr. 635-W-III. zawiadamiam, że zapoczątkowana w r. 1928 akcja, zmierzająca do ulepszenia jakości surowca skórzanego, dała już w wielu miejscowościach dodatnie wyniki, konieczne jest przeto systematyczne jej kontynuowanie i pogłębianie. Na konferencji, która odbyła się w Warszawie w tej sprawie w listopadzie 1929 r., pomiędzy innemi podnoszono, że w sprawie ulepszenia sposobu zdejmowania skór i odpowiedniego obchodzenia się z niemi po zdjęciu nie dało się osiągnąć poważniejszych rezultatów w pomniejszych rzeźniach prowincjonalnych. Ujemny w tym kierunku wynik akcji objaśnia się nietylko brakiem w wielu rzeźniach prowincjonalnych odpowiednich urządzeń, lecz przeważnie brakiem zainteresowania się sprawą ze strony miejscowych czynników i w szczególności wykonywających badanie zwierząt rzeźnych i mięsa oglądaczy, którzy nie mają przytem odpowiednich instrukcyj odnośnie postępowania przy zdejmowaniu skór i t. p.

Dążąc stale do wykorzystania wszelkich sposobów, zmierzających do ulepszenia jakości surowca skórzanego, Ministerstwo Rolnictwa uznało za wskazane podać do wiadomości osób interesowanych główne zasady, które winne być przestrzegane w rzeźniach przy zdejmowaniu i przechowywaniu skór.

Przesyłając odpowiednią ilość egzemplarzy odnośnego pouczenia celem rozplakatowania w tamtejszych rzeźniach, polecam Panu Staroście w ślad tut. reskr. z 6 grudnia 1929 L. Rol. 2688/29 wydać stosowne zarządzenia, aby zasady zapodane w tych pouczeniach były bezwzględnie przestrzegane.

Nad przestrzeganiem podanych zasad winni czuwać wykonywający badanie zwierząt rzeźnych i mięsa lekarze weterynaryjni i oglądacze, pouczając stale zatrudnionych w rzeźniach robotników. Powiatowi lekarze weterynaryjni, wykonywujący w myśl obowiązujących przepisów państwowych nadzór weterynaryjny nad rzeźniami, jak również ponowne badania, winni przy każdej sposobności zwracać należytą uwagę na przestrzeganie zasad, koniecznych dla ulepszenia surowca skórzanego.

Jak poucza nabyte jeszcze w czasie przedwojennym doświadczenie na staranne i dokładne zdejmowanie skór wpływa b. dodatnie materjalne zainteresowanie robotników w tej sprawie, co daje się osiągnąć przez wydanie premij pieniężnych za dobrze zdjęte skóry. Na konieczność podjęcia starań w tym kierunku należy zwrócić uwagę samorządów oraz zrzeszeń rzeźników i garbarzy, tembardziej, że zarządy niektórych znaczniejszych rzeźni już utworzyły specjalne fundusze dla premjowania za dobrze zdjęte skóry, co wpływa b. dodatnio na sprawność i dokładność roboty. Chociaż w ostatnim czasie, jak widać z nadsyłanych sprawozdań, poczynione zostały znaczne wysiłki w celu uruchomienia i ulepszenia pomieszczeń i magazynów do solenia i przechowywania skór, jednakże sprawa pod tym względem pozostawia jeszcze b. wiele do życzenia szczególnie w mniejszych, nieposiadających koniecznych urządzeń rzeźniach, gdzie nawet nieźle zdjęte skóry ulegają zniszczeniu.

Z uwagi na zasadnicze znaczenie tej sprawy winien Pan Starosta zarządzić i dopilnować we właściwy sposób, aby lekarze weterynaryjni i oglądacze, stale zatrudnieni w rzeźniach, zwracali baczną uwagę na sposób solenia i przechowywania skór, komunikując przełożonej władzy o zauważonych w tym względzie niewłaściwościach.

W końcu zaznaczam w ślad tut. reskr. z 5 września 1929 L. Rel. 2503, że akcja w kierunku tępienia gza bydlęcego, niszczącego skóry za życia zwierząt, winna być prowadzona uporczywie i wznawiana corocznie z końcem zimy, aby przed wyjściem bydła na pastwisko larwy gza możliwie wytępić i uniemożliwić dalszy rozwój tego szkodliwego owadu.

Ministerstwo Rolnictwa posiada jeszcze zapas ulotek o zwalczaniu gza, które w najbliższym czasie będą rozesłane w celu ich rozpowszechnienia. Oprócz jaknajszerszej propagandy przez ulotki należy zarządzić, aby powiatowi i sejmikowi względnie samorządowi lekarze weterynaryjni zorganizowali w swych rejonach służbowych szereg odczytów i pogadanek w kółkach rolniczych i kołach młodzieży wiejskiej o zwalczaniu gza bydlęcego.

Konieczne jest przytem, aby te pogadanki były uzupełniane pokazami praktycznemi, jak należy badać skórę i usuwać larwy gza.

Wojewoda: **Moszyński.**

Ministerstwo Rolnictwa. Nr. 550 W. III.

Zdejmowanie, konserwowanie i przechowywanie skór.

1. Przy zdejmowaniu skóry, zwierzę winno być umieszczone na tak wysokim podkładzie, aby grzbietem nie dotykało podłogi.

2. Nie należą do skóry racice, wargi, nozdrza, wymiona, kość ogonowa, mięso, żyły i t. p. części. Uszy pozostają przy skórze. Rogi z częścią czaszki i kitą ogonową można pozostawić przy skórze.

3. Na każdą skórę, niezwłocznie po jej zdjęciu, ma być nałożona plomba, uwidoczniająca nazwę rzeźni, w której zwierzę poddano ubojowi. Plombę nakłada się na ucho zwierzęcia.

4. Skóry po zdjęciu należy jaknajspieszniej dostarczyć do magazynu lub do solarni. Wleczenie skór po podłodze lub po ziemi jest niedopuszczalne.

5. Solenie skór należy uskuteczniać dopiero po zupełnem ich wychłodzeniu, nie później jednak niż w 3—6 godzin po ich zdjęciu.

Do solenia skór używa się soli przemysłowej, skażonej według obowiązujących przepisów. Soli należy użyć 20—25% w stosunku do wagi skóry. Soli, używanej już raz do solenia skór, nie należy stosować ponownie. Grubsze części skóry, jak głowa, kark itp. winny być więcej zasolone, niż części cieńsze.

6. Zasolone skóry należy układać tak, aby tworzący się rozczyn soli mógł swobodnie odpływać. Skóry zasolone, przechowane dłużej niż 3 tygodnie, należy dosalać.

7. Podłoga pomieszczenia, w którem odbywa się ubój, winna być nieprzepuszczalna i utrzymywana w należytej czystości.

Pomieszczenia do solenia i magazynowania skór winny mieć gładkie nieprzepuszczalne ściany oraz gładką i nieprzepuszczalną podłogę, zaopatrzoną w ścieki. Konstrukcji żelaznych należy unikać. W pomieszczeniach do solenia skór nie należy przechowywać soli.

Zbiorniki do odprowadzania odpływów winny być nieprzepuszczalne i zamknięte.

8. Suszenie skór winno odbywać się w miejscach zabezpieczonych od słońca. Skóra winna być tak rozwieszona, aby powietrze miało do niej dostęp z każdej strony.

Wysuszone skóry należy przechowywać w miejscu suchem i przewiewnem, zabezpieczonem od moli.

102

Postanowienie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 15-go marca 1930, L. Rol. 190/30 w sprawie cen drewna za IV kwartał 1929 r. dla zamiany daniny lasowej na ekwiwalent gotówkowy.

Na mocy ustawy z dnia 6 lipca 1923 r. o poborze daniny lasowej na cele odbudowy kraju (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 676), rozporządzenia Min. Rob. Publ. z dnia 25 IX 1923 (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 823) oraz rozporządzenia Min. Rob. Publ. z dnia 21 czerwca 1928 (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 635) ustanawiam średnie ceny dla zamiany daniny lasowej na ekwiwalent gotówkowy na miesiąc październik, listopad i grudzień 1929 r. na podstawie cen drewna za III kwartał 1929 r. za 1 m^3 dla lasów Województwa Tarnopolskiego na pniu w lesie — takie, jak w cenniku ogłoszonym w tut. piśmie z dnia 15 listopada 1929 r. L. AD. 7931/29.

Wojewoda: **Moszyński.**

103

Orzeczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 24 lutego 1930 r. L. Rol. 629 o uznaniu lasu w gminie kat. Uhryń za las ochronny.

Na podstawie art. 19 p. a, b, art. 20, 21 i 26 rozp. Prez. Rzpltej z dnia 24 czerwca 1927 (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 504) uznaję za las ochronny las położony w gminie kat. Uhryń na:

pk.	432	o pow.	4·7400	ha
pk.	434	o pow.	2·7878	ha
pk.	435	o pow.	0·5417	ha
pk.	437	o pow.	9·2750	ha
pk.	735	o pow.	1·5415	ha
pk.	736	o pow.	1·3703	ha
pk.	844	o pow.	1·5948	ha
pk.	1125	o pow.	15·5314	ha

razem o pow. 37·3825 ha z tem, że zabraniam w tym lesie dokonywania wyrębów zrębami zupełnymi, karczowania pni i korzeni, pasania inwentarza, zbierania ściółki lub innego użytkowania ubocznego.

Wojewoda: **Moszyński.**

104

Orzeczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 27 lutego 1930 r. L. Rol. 595/30 o uznaniu lasu w gminie kat. Krasnopuszcza za las ochronny.

Na podstawie art. 19 p. a, c, art. 21 i 26 rozp. Prez. Rzpltej z dnia 24 czerwca 1927 (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 504) uznaję za las ochronny las położony w gm, kat. Krasnopuszcza na:

pk.	100/1	o pow.	86·4627	ha	Oddziały leśne Nr. 1 do 8
pk.	101	o pow.	0·2338	ha	
pk.	73	o pow.	0·1194	ha	
pk.	74	o pow.	2·7385	ha	
	razem	pow.	89·5544	ha	
pk.	19	o pow.	0·1633	ha	Poddziały leśne Nr. 10 a, b
pk.	20	o pow.	14·6348	ha	
pk.	26	o pow.	0·4330	ha	Poddz. leś. Nr. 10 d
	razem	pow.	15·2311	ha	

Łącznie powierzchnia lasu ochronnego wynosi 104·7855 ha.

W lesie uznanym za ochronny zabraniam dokonania wyrębu zrębami zupełnymi, karczowania pni i korzeni, pasania inwentarza, zbierania ściółki lub innego użytkowania ubocznego.

Wojewoda: **Moszyński.**

105

Orzeczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 6-go marca 1930 r. L. Rol. 709/30 o uznaniu oddziałów leśnych w Szutromińcach za las ochronny.

Na podstawie art. 19 p. a, b, art. 21 i 26 rozp. Prez. Rzpltej z dnia 24 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 504) uznaję za las ochronny oddziały leśne wg. planu u. g. leś. na 10-lecie 1928/38 maj. fundacji im. J. K. Hohendorfa w Szutromińcach pow. Zaleszczyki:

Oddział	3b	o powierzchni	16·19 ha
„	3c	„	16·04 ha
„	6a	„	8·49 ha
„	6b	„	12·93 ha
„	13a	„	8·25 ha
„	13b	„	15·63 ha
„	7	„	25·02 ha
„	8a	„	4·30 ha
„	8b	„	9·41 ha
„	9c	„	8·54 ha
„	9d	„	1·32 ha
„	9e	„	2·13 ha
„	9f	„	1·40 ha
„	10a	„	14·11 ha
„	10c	„	4·43 ha
„	11	„	17·23 ha
„	12	„	17·93 ha
		Razem	183·35 ha

W lesie uznanym za ochronny zabraniam karczowania pni i korzeni, pasania inwentarza, zbierania ściółki lub innego użytkowania ubocznego.

Wojewoda: w. z. **Dr. Laniewski**
Naczelnik Wydziału.

106

Obwieszczenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 12 marca 1930, L. AD. 8660/29 dotyczące próśb B. Freiera i H. Kwartnera o zezwolenie na zmianę nazwisk rodowych.

1) Bernard Freier, urodzony w Diatkowcach d. 18/5 1889,

2) Hersch Kwartner, urodzony w Samborze dnia 27/XI 1876, obydwaj zamieszkali w Tarnopolu, wnieśli prośbę o zezwolenie na zmianę rodowego nazwiska

1) „Freier“ na nazwisko „Schulbaum“.

2) „Kwartner“ na nazwisko „Linhart“.

Powyższe prośby podaję do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4 ustawy z dnia 24 października 1919, Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 478 wolno przeciw ich uwzględnieniu zgłosić do Tarnopolskiego Urzędu Wojewódzkiego zarzuty, które podać należy w ciągu dni 90 od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim“.

Za Wojewodę: **Dr. Laniewski**
Naczelnik Wydziału.

107

Obwieszczenie

Wojewody Tarnopolskiego z 19 marca 1930, L. AD. 642/30 dotyczące prośby A. Müllera o zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego.

Antoni Müller, urodzony w Jazłowcu dnia 1 sierpnia 1885, zamieszkały w Tłustem, wniósł prośbę o zezwolenie na zmianę rodowego nazwiska „Müller“ na nazwisko „Pacławski“, „Poławski“ lub „Posławski“.

Powyższą prośbę podaję do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4 ustawy z dnia 24 października 1919, Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 478 wolno przeciw jej uwzględnieniu zgłosić do Tarnopolskiego Urzędu Wojewódzkiego zarzuty, które podać należy w ciągu dni 90 od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim“.

Za Wojewodę: **Dr. Laniewski**
Naczelnik Wydziału.

108

Ogłoszenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 27 lutego 1930 L. DRP./I 977/30 w sprawie oznaczania granic własności trwałemi znakami przez mierniczych przysięgłych.

Na zasadzie zarządzenia Ministerstwa Robót Publicznych reskryptem z dnia 12 lutego 1930 L. II-1613/29 podaje się do wiadomości, co następuje:

Doszło do wiadomości Ministerstwa, że mierniczowie przysięgli przy wykonywaniu pomiarów gruntowych nie przestrzegają przepisów ustawy o utrzymywaniu w ewidencji Katastru podatku gruntowego z dnia 23 maja 1883, Dz. U. Państw. Nr. 83.

W szczególności mierniczowie przysięgli przy wykonywaniu pomiarów gruntowych nie oznaczają granic własności trwałem znakami i nie umieszczają na planach sytuacyjnych odpowiedniego zaświadczenia (Rozp. b. austr, Min. Skarbu z dnia 9 lutego 1907 r., Dz. U. P. Nr. 29).

Przypominając powyższe postanowienia, zawiadamiam, że nieprzestrzeganie obowiązku utrwalenia nowo powstałych granic własności parcel gruntowych będzie uważane za przekroczenie z art. 12 ustawy o mierniczych przysięgłych, a winni tego przekroczenia będą pociągani do odpowiedzialności po myśli art. 14 tejże ustawy.

Wojewoda: **Moszyński.**

109

Ogłoszenie

Wojewody Tarnopolskiego z 20-go lutego 1930, L. B. 543/30 o zatwierdzeniu decyzji w sprawie rozwiązania Stowarzyszenia pożarno-gimn. „Sokił“ w Susznie.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 27 stycznia 1930, Nr. AA. 1004/1 zatwierdził decyzję Urzędu Wojewódzkiego z dnia 13 grudnia 1928 L. BP. 9927/28, którą rozwiązano Stowarzyszenie pożarno-gimnastyczne „Sokił“ w Susznie pow. Radziechów z powodu przekroczenia statutowego zakresu działania.

110

Ogłoszenie

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 26-go lutego 1930, L. PO. 754/30 dotyczące przestrogi przed osobami wyłudzającemi wsparcia.

Według doniesienia kompetentnych władz niżej wymienione osoby czują wstręt do pracy, włóczą się z miejsca na miejsce i wyłudzają pod rozmaitymi pozorami (np. na pokrycie kosztów podróży powrotnej do miejsca stałego zamieszkania, na utrzymanie i tp.) wsparcia na rachunek gmin przynależności, względnie zamieszkania.

1) Kozan Stefan, syn Jana i Marji z Lisów urodz. w 1894 r. w Futorach pow. Lubaczów, legitymujący się świadectwem ubóstwa z daty Biała 15/VIII 1929, L. 135/29,

2) Pytlewski Henryk, przynależny do pow. koneckiego, wojew. kieleckie,

3) Szczepkowski Edward i 4) Nachowiec Wiktorja przynależni do gm. miasta Zawiercia, wojew. kieleckiego,

5) Cukier Władysław, syn Franciszka i Anny, ur. w 1901 r. przynależny do wsi Radoska, gm. Grodzisko, ostatnio zamieszkały w gm. Lipnik pow. sandomierski, wojew. kieleckie,

6) Roszczynialski Antoni, lat 39, syn Józefa i Apolonji zamieszkały w Koronowie, wojew. poznańskie,

7) Lange-Langiewicz Jan, lat 29, syn Wawrzyńca i Stanisławy, inwalida wojenny, zamieszkały w Pabjanicach, wojew. łódzkie,

8) Anna Stefanyszyn, córka Hrynia i Fewroni, lat 15 z Trościańca pow. Dolina,

9) Dmytro Czolij, syn Jewdochy, urodz. w roku 1901, z Negowiec pow. Kałusz,

10) Zofja Antoniewicz, urodz. w 1892 r., żona Ignacego z Jarosławia,

11) Rachela Etia Daniel f. Schmerzler, urodzona w roku 1888 w Nadwórnej, córka Jakóba i Matli,

12) Antoni Kowalczuk, syn Jana i Katarzyny, przynależny do Turki n/Str.,

13) Kosowski Wojciech, lat 65, ur. w Stroniu pow. Wadowice, legitymujący się fałszywym dowodem tożsamości wydanym rzekomo przez gminę Rudnik, pow. Nisko,

14) Szmulewicz Samuel, ur. w 1897 r. z Jaślisk, pow. Sanok,

15) Tymczyszyn Wasyl, ur. 13/VIII 1904 r., syn syn Hryńka i Anny z gminy Zarajsko pow. Sambor,

16) Misztalski Jan z Sieniawy, pow. Jarosław,

17) Strumieński Stanisław, lat 26, syn Nitrofona i Lidji,

18) Dubieniewicz Jan, lat 21, syn Jana i Katarzyny,

19) Sarnecki Gracjan, lat 23, syn Zygmunta i Franciszki i

20) Tomutowicz Roman, lat 14, syn Kaspra i Marji, steli mieszkańcy miasta Ostroga, wojew. wołyńskie,

21) Bobesiuk Stefan, syn Mikołaja i Marji, ur. w r. 1913 w Hłuboczku Małym, zamieszkały w Nowym Rogowcu pow. Zbaraż,

22) Utynkiewicz Łukasz, syn Stefana i Eleonory, ur. w r. 1908 w Witkowie Nowym pow. Radziechów,

23) Plust Elżbieta, córka Tomasza, mieszkanka wsi Szukszcze gm. Dziewieniskiej pow. oszmiańskiego wojew wileńskie,

24) Szulgo Stefan, lat 42, syn Antoniego i Tekli, mieszkaniec m. Rakowa, pow. mołodeczańskiego, wojew. wileńskie,

25) Sułżycka Marja, lat 30, córka Ignacego i Klementyny z zawodu krawcowa, ur. we wsi Niecińięta, gm. Solskiej pow. oszmiańskiego, wojew. wileńskie.

Ewentualnie udzielone wsparcia wyżej wymienionym nie będą przez gminy przynależności oraz przez gminy obowiązane do trwałej opieki zwracane.

111

L. B. 791, 1080, 1256, 1283, 122.

Ogłoszenie

o wydaleniu cudzoziemców z granic Rzeczypospolitej.

1) Timofiej Drugow, robotnik, urodz. 2 II. 1896 w Starodubie gub. Czernikowskiej (Rosja sow.), zamieszkały w Radziwiłłowie, pow. Dubnow (decyzja Wojewody Wołyńskiego z 17 IX. 1929, L. 1915/2/Po/29) — do Rosji sow.

2) Pola Maksińczuk, 29 lat, urodz. w Rosji sow., zamieszkała w Ostrogu, pow. Zdołbunów (decyzja Starosty w Zdołbunowie z 3 IX. 1929, L. VI-33/M) — do Rosji sow.

3) Zofja Przytuła, 28 lat, urodz. w Rosji sow., zamieszkała w Zdołbunowie (decyzja Starosty w Zdołbunowie z 21 VIII. 1929, L. VI-34/P) — do Rosji sow.

4) Demjan Litwińczuk, 30 lat, urodz. w Rodossówce, zamieszkała w czasowo w Ostrogu (decyzja Starosty w Zdołbunowie z 25 XI. 1929, L. 6285) — do Rosji sow.

5) Rubin Sznajdman, 32 lat, urodz. w Rosji sow., bez stałego miejsca zamieszkania (decyzja Starosty w Zdołbunowie z 19 XII. 1929, L. 8112) — do Rosji sow.

6) Józef Dzidrych, robotnik, urodz. w 1906 r. w Leningradzie (Rosja), zamieszkały we wsi Kuczyn, gminy Klukowo, pow. Wysokie-Mazowieckie (decyzja Starosty w Wołkowysku z 14 XII. 1929, Nr. BP. XII/29/2) — do Rosji sow.

7) Jojne Lewin, urodz. w 1889 r. w Merecz na Litwie, zamieszkały w Grodnie (decyzja Starosty w Grodnie z 14 XI. 1929, Nr. III-18/9).

8) Adam Wernis, 35 lat, urodz. w Merecz na Litwie, zamieszkały w Grodnie (decyzja Starosty w Grodnie z 25 XI. 1929, Nr. III-18/14).

9) Ryszard Niemiec, konduktor kolejowy, 31 lat, urodz. w Czechosłowacji, zatrzymany 24 XI. 1929 na stacji kolej. Zelwa w czasie podróży z Czechosłowacji do Baranowicz (decyzja Starosty w Wołkowysku z 27 XII. 1929, Nr. XII/29/3).

10) Jan Klimenko, syn Jana i Marji, urodz. w 1906 r. w pow. Elisawiatgradzkim (Rosja) o przynależności nieustalonej a ostatnio rosyjskiej (decyzja Starosty w Baranowiczach z 25 II. 1930, L. dz. 1675/II).

11) Władysław Prawdycz, syn Adama i Domiceli z Jaworowskich, urodz. w 1896 r. w Kupielu, pow. Stary Kontantynów, gub. Wołyńska, Rosja, szewc, zamieszkały w Pomykowie, gminy Duraczów (decyzja Starosty w Końskich z 18 IX. 1929, L. 8671/23).

12) Adam Szmajłowicz, urodz. 15 III. 1894 w Hradok, gub. Mińska, Rosja, zamieszkały w Sędziszowie, pow. Jędrzejów (decyzja Starosty w Jędrzejowie z 22 III. 1929, Nr. 1733/4/29).

13) Leopold Zakrewski, urodz. 16 X. 1899 w Lilakach, pow. Orszański, gub. Witebska, Rosja, handlarz, zamieszkały w Sędziszowie, pow. Jędrzejów (decyzja Starosty w Jędrzejowie z 23 III. 1929, Nr. 1733/4/29.

14) Szymon Płuchów, urodz. w 1888 r. w Moskwie, zamieszkały w Pliskowoli, gminy Osiek, pow. Sandomierz (decyzja Starosty w Sandomierzu z 10 XII. 1928, Nr. 19014/1).

15) Augustyn Opotierin, urodz. 12 VIII. 1902 w Strażówce, gub. Kijewska, Rosja, zamieszkały w Piotrkowicach, gminy Maleszowa, pow. Stopnicki (decyzja Starosty Stopnickiego w Busku z 19 III. 1929, L. 5326/4).

16) Karol Rudolf Topper, lat 22, bez ustalonego miejsca zamieszkania — do Niemiec (decyzja Starosty w Bielsku Podlaskim z 8 VIII. 1929).

Powyższe podaje się do wiadomości celem wysiedlenia nazwanych z granic Państwa w czasie ujawnienia ich pobytu na terenie Województwa Tarnopolskiego.

112

Ogłoszenie

o wysiedleniu osób z 30-klm. pasa granicznego.

Na podstawie art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 o granicach Państwa (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 117, poz. 996) zarządzono wysiedlenie z pasa biegnącego na szerokości 30-klm. od linji celnej wzdłuż granicy Państwa Polskiego, następujących osób:

1) Jana Jarmarkowa ze Skałatu — na okres 1 roku (orzeczenie Starosty w Skałacie z 14 I. 1930, L. 456/pr.).

2) Karola Kusego w Krasnem, pow. Skałat — na okres 3 lat (orzeczenie Starosty w Skałacie z 14 I. 1930, L. 586/pr.).

3) Piotra Sambożuka w Krasnem, pow. Skałat — na okres 3 lat (orzeczenie Starosty w Skałacie z 14 I. 1930, L. 587/pr.).

4) Piotra Sławka w Turówce, pow. Skałat — na okres 1 roku (orzeczenie Starosty w Skałacie z 14 I. 1930, L. 588/pr.).

5) Maksa Kornweitza w Skałacie — na okres 3 lat (orzeczenie Starosty w Skałacie z 10 II. 1930, L. 441).

113

Ogłoszenie

o udzieleniu przez Wojewodę Tarnopolskiego zezwoleń na przeprowadzenie kwesty pieniężnej na obszarze Województwa Tarnopolskiego z wyłączeniem miasta Tarnopola.

1. Komitetowi Budowy gr.-kat. cerkwi w Birczy, powiat Dobromil od 1 marca do 31 lipca 1930 (rekr. z 22 lutego 1930, L. B. 558/30).

2. Związkowi Polskich Urzędniczek Państwowych we Lwowie, za pomocą rozsprzedaży cegiełek 50-groszowych od 1 marca do 31 lipca 1930 (reskr. z 25 lutego 1930, L. B. 246/30).

3. Klasztorowi OO. Bernadynów we Fradze, pow. Rohatyn, na cele budowy rzym.-kat. kościoła w Strzeliskach od 10 marca do 31 lipca 1930 (reskr. z 27 lutego 1930, L. B. 5471/29).

4. Komitetowi Odbudowy rzym.-kat. kościoła w Hnidowie, pow. Zborów od 15 marca do 31 grudnia 1930 (reskr. z 28 lutego 1930, L. B. 5296/29).

5. Komitetowi Budowy Pomnika Najśw. Serca Chrystusa-Króla w Warszawie za pomocą rozsprzedaży broszurek, obrazków i medalików od 1 marca do 31 grudnia 1930 (reskr. z 28 lutego 1930, L. B. 406/30).

6. Komitetowi parafjalnemu obrządku łacińsk. w Twierdzy od 15 marca do 15 września 1930 (reskr. z 10 marca 1930, L. B. 4051/29).

7. Komitetowi budowy gr.-kat. cerkwi w Horpinie, pow. Kamionka strum. od 15 marca do 31 grudnia 1930 (reskr. z 10 marca 1930, L. B. 5469/29).

8. Zakładowi Braci Albertynów III Zakonu św. Franciszka we Lwowie od 15 marca do 31 grudnia 1930 (reskr. z 10 marca 1930, L. B. 805/30).

9. Komitetowi budowy rzym.-kat. kościoła w Jakóbowcach, pow. Brzeżany od 15 marca do 31 grudnia 1930 (reskr. z 10 marca 1930 L. B. 961/30).

10. Komitetowi budowy rzym.-kat. kościoła w Proszowej, pow. Tarnopol od 15 marca do 31 grudnia 1930 (reskr. z 12 marca 1930, L. B. 1172/30).

11. Zarządowi Towarzystwa im. Markjana Szaszkiewicza w Złoczowie od 15 marca do 31 grudnia 1930 (reskr. z 15 marca 1930, L. B. 427/30).

12. Komitetowi budowy rzym.-kat. kościoła w Borowie, pow. Janów (Wojew. Lubelskie) za pomocą sprzedaży dewocjonaljów od 15 marca do 31 grudnia 1930 (reskr. z 10 marca 1930, L. B. 230/30).

13. Zakładowi S. S. Bazyljanek w Wiśniowczyku, pow. Podhajce od 1 kwietnia do 31 grudnia 1930 (reskr. z 21 marca 1930 L. B. 1451/30.

WARUNKI:

1) Osoby delegowane w celach kwestarskich zaopatrzone będą w legitymacje imienne, wystawione na odpisach zezwoleń przez odnośny Komitet (Związek, Klasztor, Zakład, Urząd) a widymowane przez właściwe Starostwo.

2) Listy lub książki kwestarskie wydane osobno kwestującym muszą być zaopatrzone liczbą porządkową, odpowiednim napisem, datą oraz podpisami i pieczęcią Komitetu (Związku, Klasztoru, Urzędu, Zakładu) a książki kwestarskie ponadto muszą mieć stronice ponumerowane.

3) Każdy datek ma być niezwłocznie po złożeniu wpisany w liście lub księdze kwestarskiej atramentem lub ołówkiem atramentowym przez samego ofiarodawcę lub w razie nieumiejętności pisania przez kwestującego w obecności ofiarodawcy.

4) Przed rozpoczęciem kwesty w poszczególnych powiatach osoby kwestujące mają się jawić w odnośnych Starostwach powiatowych celem zgłoszenia rozpoczęcia kroków kwestarskich i zawidymowania wspomnianej w punkcie 1) legitymacji imiennej, zaś przed rozpoczęciem kwesty w poszczególnych miejscowościach, osoby kwestujące mają zgłosić się u Zwierzchności gminnych i wylegitymować się zawidymowanymi przez odnośnych Starostów legitymacjami.

5) Sprawozdanie ogólne z wyniku kwesty należy najdalej w terminie czterotygodniowym po zakończeniu kwesty przesłać Urzędowi Wojewódzkiemu za pośrednictwem właściwego Starostwa.

6) Cegiełki, broszurki, obrazki i medaliki i t. p. przeznaczone do rozsprzedaży winny być objęte ścisłą ewidencją, prowadzozą przez Związek wzgl. Komitet a ponadto cegiełki muszą być zaopatrzone liczbą porządkową.

7) Dewocjonalja przeznaczone do rozsprzedaży mają być ponadto zaopatrzone nalepkami tej treści, że oprócz zaznaczonej ceny kupna innych datków czy to w gotówce czy w naturze osobom kwestującym pobierać nie wolno.

Niedotrzymanie któregokolwiek z powyższych warunków pociągnie za sobą unieważnienie zezwolenia na kwestę.

114

Ogłoszenie

o udzieleniu przez Wojewodę Tarnopolskiego licencji na urządzenie przedstawień teatralnych na obszarze Województwa Tarnopolskiego z wyłączeniem miasta Tarnopola.

1. Alfredowi Budzynowskiemu ze Lwowa na urządzenie przedstawień teatralnych z dziedziny dramatu, komedji, operetki i opery do 31 grudnia 1930 (reskr. z 22 lutego 1930 L. B. 4636/29).

2. Jadwidze Kościuk Bronikowskiej ze Lwowa na urządzenie przedstawień teatralnych z dziedziny dramatu i komedji do 31 grudnia 1930 (reskr. z 22 lutego 1930, L. B. 5392/29).

WARUNKI:

Licencji nie wolno odstępować innym osobom ani też nie wolno zastępować się niemi w wykonywaniu tego uprawnienia. Przedstawienia można urządzać tylko w lokalach przez władzę na ten cel za odpowiednie uznanych, wyłącznie sztuk cenzurowanych i ściśle według programu przynajmniej na 48 godzin naprzód przez właściwego Starostę zatwierdzonego.

Przed rozpoczęciem wykonywania licencji w poszczególnych powiatach, należy jawić się w odnośnych Starostwach powiatowych celem zgłoszenia tego zamierzenia i uzyskania na nie pisemnego potwierdzenia oraz celem przedłożenia listy całego zespołu teatralnego, zaś przed rozpoczęciem wykonywania licencji w poszczególnych miejscowościach należy zgłosić się u Zwierzchności gminnych i wylegitymować się dowodem osobistym i uzyskanem od właściwego Starosty powiatowego pisemnem potwierdzeniem zgłoszenia się u niego, oraz zatwierdzonym przezeń programem zamierzonych przedstawień.

Naruszenie powyższych postanowień pociągnie za sobą — niezależnie od ustawowych skutków karnych — odebranie licencji.

115

Ogłoszenie

o udzieleniu przez Wojewodę Tarnopolskiego licencji na zarobkowanie na obszarze Województwa Tarnopolskiego z wyłączeniem miasta Tarnopola.

1. Berlowi Katzowi w Tarnopolu: gra na katarynce — do 31 grudnia 1930 (reskr. z 28 lutego 1930, L. B. 4933/29).

2. Mendlowi Kittnerowi w Tarnopolu: gra na katarynce — do 31 grudnia 1930 (reskr. z 28 lutego 1930, L. B. 5270/29).

3. Marji Terleckiej w Tarnopolu: karuzel, strzelnica amerykańska, huśtawka i panarama — do 31 grudnia 1930 (reskr. z 5 marca 1930, L. B. 119/30).

4. Andrzejowi Kańskiemu w Czortkowie starym, (wyłącznie na obszar powiatu czortkowskiego): gra na skrzypcach po weselach i zabawach włościańskich — do 31 października 1930 (reskr. z 5 marca 1930 L. B. 4719/29).

5. Feliksowi Hilaremu Buchowieckiemu w Tarnopolu: karuzel, huśtawka, urządzanie produkcji magicznych oraz mała menażerja — do 31 grudnia 1930 (reskr. z 6 marca 1930 L. B. 278/30).

6. Mikołajowi Muzyce z Turylcza, pow. Borszczów: gra na skrzypcach — do 31 grudnia 1930 (reskr. z 11 marca 1930, L. B. 4395/29).

7. Bazylemu Rizakowi w Sidorowie, pow. Kopyczyńcach: karuzel — do 31 grudnia 1930 (reskr. z 7 marca 1930, L. B. 540/30).

8. Michałowi Kulikowi w Kosowie, pow. Czortków: produkcje magiczne — do 31 grudnia 1930 (reskr. 13 marca 1930, L. B. 3778/29).

9. Mikołajowi Ossowskiemu w Czortkowie: gra na katarynce i sprzedaż losów — do 31 grudnia 1930, (reskr. 13 marca 1930, L. B. 5408/29).

10. Włodzimierzowi Mimochodowi w Wygnance, pow. Czortków: gra na skrzypcach — do 31 grudnia 1930 (reskr. 13 marca 1930, L. B. 5488/29).

11. Józefowf Rösslerowi w Złoczowie: gra na katarynce — do 31 grudnia 1930 (reskr. 13 marca 1930, L. 572/30).

12. Janowi Batlukowi w Folwarkach, pow. Brody: karuzel — do 31 grudnia 1930 (reskr. 6 marca 1930, L. 127/30).

13. Szaje Oskarowi Zehngutowi w Tarnopolu: produkcje muzyczne (w towarzystwie 3 osób) — do 31 grudnia 1930 (reskr. 13 marca 1930, L. 5366/29).

14. Herschowi Moschelowi w Stanisławowie: brzuchomówstwo i gra na sopiałce — do 31 grudnia 1930, (reskr. 6 marca 1930, L. 1035/30).

15. Teodorowi Multanowi w Brzeżanach: gra na katarynce — do 31 grudnia 1930 (reskr. 15 marca 1930, L. B. 340/30).

16. Fajdze Bałaban w Tarnopolu: gra na katarynce — do 31 grudnia 1930 (reskr. 15 marca 1930, L. B. 4712/29).

17. Jadwidze Szczęsnej w Tarnopoln: karuzel i huśtawka amerykańska — do 31 grudnia 1930, (reskr. 19 marca 1930, L. B. 88/30).

18. Salowi Świętowiczowi w Tarnopolu: karuzel, siłomierz, koło śmiechu, młyn djabelski i huśtawka — do 31 grudnia 1930 (reskr. 21 marca 1930, L. B. 185/30).

WARUNKI:

Licencji nie wolno odstępować innym osobom, ani też nie wolno zastępować się niemi w wykonywaniu uprawnień.

Przed rozpoczęciem wykonywania licencji w poszczególnych powiatach, należy jawić się w odnośnych Starostwach powiatowych celem zgłoszenia tego zamierzenia i uzyskania na nie pisemnego potwierdzenia, zaś przed rozpoczęciem wykonywania licencji w poszczególnych miejscowościach należy zgłosić się u Zwierzchności gminnych i wylegitymować się dowodem osobistym oraz zawidymowaną przez właściwego Starostę licencją.

Naruszenie powyższych postanowień pociągnie za sobą — nie zależnie od ustawowych skutków karnych — odebranie licencji.

116

L. B. 1244/30.

Odebranie debitu pocztowego.

I.

Na podstawie art. 14 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927 r. o prawie prasowem (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 1, poz. 1) Pan Minister Spraw Wewnętrznych ooebrał debit pocztowy

1) Czasopismu p. n. „Hoziajstwo Ukrainy“ wydawanemu w Charkowie w języku rosyjskim—reskryptem z dnia 27 lutego 1930 Nr. AA. 4616.

2) Czasopismu p. n. „Fiziczeskaja Kultura“ wydawanemo w Moskwie w języku rosyjskim — reskryptem z dnia 27 lutego 1930 Nr. AA. 987/1.

3) Drukowi p. t. „Deklamator“ wydawanemu w Charkowie w języku żydowskim—reskryptem z dnia 28 lutego 1930 Nr. AA. 1112/1.

4) Drukowi p. t. „Jak żyw ukraińskij narod!“ wydawanemu w Carogrodzie w języku ruskim — reskryptem z dnia 27 lutego 1930 Nr. AA. 557/1.

II.

L. B. 1206/30.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 14 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927 r. o prawie prasowem uzupełnia poprzednie swoje zarządzenie z dnia 26 listopada 1929 r. o odebraniu debitu pocztowego czasopismu p. t. „Danzinger Volksblatt“ ogłoszone w „Monitorze Polskim“ z dnia 29 listopada 1929 r. Nr. 275, poz. 636, przez dodanie w końcu treści zarządzenia następujących zdań: „i zakazuję jego rozpowszechniania na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Zarządzenie to w całości rozciąga się jednocześnie na dodatek tego czasopisma p. t. „Kreuz und Krone“ wychodzący w Gdańsku w języku niemieckim.

117

L. AD. 1302, 1299, 1487, 1589.

Ogłoszenia

o unieważnieniu pieczęci urzędowych.

I.

Dnia 10 grudnia 1929 r. naczelnik gminy Staromiejszczyzna, powiat Skałat zgubił owalną pieczęć urzędową z tekstem: „Woj. Tarnopolskie, Powiat Skałat“, w środku „gmina Staromiejszczyzna“.

II.

Dnia 16 grudnia 1929 r. sołtys wsi Dąbrowa, gminy Przystajn, powiatu częstochowskiego, zagubił we wsi Przystajn owalną pieczęć urzędową z tekstem:

„Sołtys wsi Dąbrowa, gm. Przystajn“. Nad podanym tekstem umieszczone było godło państwowe (mały orzełek).

III.

W czasie przenoszenia w końcu ubiegłego roku biura Magistratu m. Przedborza, pow. Koneckiego, (Województwo Kieleckie), do innego lokalu, zaginęła okrągła pieczęć mosiężna z napisem „Rada Miejska miasta Przedborza“.

IV.

W dniu 28 stycznia 1930 wójt gminy Kroczyce, pow. Olkuskiego (Województwo Kieleckie) zagubił swą pieczęć urzędową, w kształcie okrągłym o średnicy 3·5 cm. i podwójnym brzegu. W otoku pieczęci umieszczony był napis „Wójt Gminy Kroczyce“, w środku zaś znajdował się w oblamowaniu liści laurowych na polu tarczy rysunek pieca wapiennego.

Powyższe pieczęcie zostały unieważnione.

118

Kumunikat

w sprawie prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych przez władze i urzędy administracji gminnej oraz Magistraty miast.

Począwszy od drugiej połowy 1928 r. Dziennik Urzędowy Min. Spraw Wewnętrznych został zreorganiozowany na wydawnictwo o charakterze instrukcyjnym, mające na zadaniu dostarczanie urzędom podległym materjału, dotyczącego przepisów i zarządzeń z zakresu działania władz administracji państwowej i samorządowej.

W tym celu zamieszczone są w Dzienniku Urzędowym M. S. Wewn.:

a) przedruki z Dziennika Ustaw R. P. i Monitora Polskiego wszystkich tych przepisów, które dotyczą administracji ogólnej, a mianowicie:

1) w całości przedruki norm, dotyczących bezpośrednio działów administracji zespolonych we władzach administracji ogólnej;

2) częściowe prrzedruki wszystkich innych norm w tym zakresie, w jakim one obchodzą władze administracji ogólnej;

3) nagłówki wszystkich wogóle norm ogłaszanych w wymienionych wyżej organach urzędowych;

b) wszystkie rozporządzenia, zarządzenia, okólniki i pisma natury ogólnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych;

c) interesujące administrację ogólną okólniki i zarządzenia okólne innych władz naczelnych i urzędów centralnych względnie przedruki z odnośnych dzienników urzędowych, wreszcie

d) orzecznictwo Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Jak z powyższego wynika materjał zawarty w Dzienniku Urzędowym M. S. Wewn. służy do znacznego ułatwienia pracy urzędnikom referującym administracji ogólnej i przyczynia się korzystnie do odpowiedniego wyszkolenia tych urzędników.

W tym też celu Ministerstwo zaopatruje w Dziennik Urzędowy wszystkich wymienionych urzędników.

Pożądanem jednak ze wszechmiar byłoby również znaczniejsze rozpowszechnienie Dziennika Urzędowego M. S. Wewn. dla tych samych celów również i wśród funkcjonarjuszów administracji samorządowej.

Użyteczność Dziennika Urzęd. M. S. Wewn. dla potrzeb służbowych administracji gminnej stwierdziły również i czynniki sejmowe przy rozpatrywaniu budżetu M. S. Wewn. na 1930-31.

Dotychczas jednak zapotrzebowanie na Dzien. Urzęd. M. S. Wewn. ze strony władz i urzędów administracji gminnej i magistratów jest nader nikłe.

Na przeszkodzie temu stoi prawdopodobnie stosunkowo wysoka cena prenumeraty rocznej (zł. 30), dlatego też Ministerstwo, pragnąc uprzystępnić wymienionym wyżej urzędom abonament Dziennika Urzędowego M. S. Wewn., obniża od 1930 r., t. j. od Nr. 1 Dzien. Urzęd. M. S. Wewn. za ten rok cenę prenumeraty rocznej ze złotych 30 **do złotych 12** przy ilości numerów 20—26 rocznie.

Powyższą cenę prenumeraty Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uważa za przejściową, gdyż w miarę napływu prenumeratorów będzie ona niewątpliwie jeszcze dalej obniżoną.

W każdym bądź razie już przy obecnej zniżce prenumeraty nawet mniej zasobne gminy będą w sta- Dziennik Urzędowy M. S. Wewn. prenumerować.

Powyższe podaje się do wiadomości władz i urzędów samorządowych, znajdujących się na terytorjum tut. Województwa, zwracając uwagę na korzyści posiadania Dziennika Urzędowego M. S. Wewn.

Sprawę prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zechcą Panowie Starostowie powiatowi również poruszyć na najbliższej sesji Naczelników gmin.

Adres administracji Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewnętrznych opiewa:

Administracja Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewnętrznych przy Komisarjacie Rządu — Warszawa, Senatorska 12 (tel. 96—87).

119

KOMUNIKAT.

Okręgowy Urząd Ziemski w Tarnopolu na zasadzie art. 65 ust. z dnia 28/XII 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (poz. 1 Dz. Ust. za 1926 rok)

ZEZWOLIŁ

w miesiącu lutym 1930 na parcelację gruntów prywatnych i dóbr erekcjonalnych:

Ł. p.	Nazwa powiatu	Nazwa objektu	IMIĘ i NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Obszar w ha przeznaczony do parc.	Termin ukończenia parcel.
1.	Borszczów	Muszkatówka	Mozes Dawid Melzer	10·4	30/VI 1930
2.	„	Olchowiec	Grecko-kat. Probostwo	4·2	30/XII 1930
3.	„	Trubczyn	Grecko-kat. Probostwo	8·5	30/XII 1930
4.	„	Kośmierzyn	Leonja z Kobylańskich Potocka	56·6	31/XII 1930
5.	Czortków	Krzywołuka	Ewa Korytowska	220	30/VI 1931
6.	„	Pauszówka	Aleksander Bogucki	125	30/VI 1931
7.	Kopyczyńce	Krzyweńkie	Helena Kulikowska i tow.	15	30/XII 1930
8.	Radziechów	Tetewczyce	Zofja Jakubsche	175·3	31/XII 1930
9.	Skałat	Supranówka	Marja z Zawistowskich-Koźmińska	16	31/XII 1930
10.	Zaleszczyki	Błyszczanka	Kajetan i Jan Jakubowicz	125	30/XII 1930
11.	Zbaraż	Pieńkowce	Gabrjela z Morozowieckich Małachowska	40·3	31/XII 1930

ODMÓWIŁ

zezwolenia na parcelację lasu:

1.	Kopyczyńce	Horodnica	Stanisław Prus Jabłonowski	87·4	do czasu przedłożenia statutu Sk. leśnej

120

KOMUNIKAT.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o organizacji Urzędów Ziemskich (poz. 706 Dz. Ustaw) oraz punktu 3 art. 65, punktu 1—4 art. 50 i 71 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. (poz. 1 Dz. Ust. za 1926 r.) Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu

ZATWIERDZIŁ

w miesiącu lutym 1930 projekty dotyczące parcelacji gruntów prywatnych i dóbr erekcjonalnych:

Ł. p.	Nazwa powiatu	Nazwa objektu	IMIĘ i NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Rozparcelowany obszar w ha.	Ilość utworzonych działek samodzielnych	dodatkowych	specjalnych
1.	Borszczów	Mielnica	Juljusz Marjan Dunin-Borkowski	6·4	—	7	2
2.	„	Boryszkowce	Grecko-kat. Probostwo	7·5	—	11	—
3.	„	Pilatkowce	Stanisław Rudrof i tow.	17·3	—	3	—
4.	„	Olchowiec	Mendel vel Emanuel Hafner	17·6	—	27	—
5.	„	Cygany	Paweł Sapieha	3·5	Rzym.-kat. Probostwo		
6.	Brzeżany	Rohaczyn	Jakób Potocki	37·9	—	27	—
7.	Buczacz	Trybuchowce	Grecko-kat. Probostwo	10	—	22	—
8.	Czortków	Dolina i Szulhanówka	„	13·6	—	21	—
9.	„	Ułaszkowce i Zabłotówka	„	14·5	—	19 1	—
10.	„	Krzywołuka	Ewa Korytowska	3·9	—	1	rob. 10
11.	„	Kalinowszczyzna	Roman Zefiryn Ochocki	1·3	—	1	—
12.	„	Jagielnica Stara	Antoni Lanckoroński	2	—	1	—
13.	„	Połowce	Lubjusz Eligjusz Skarbek-Michałowski	0·6	—	—	rob. 2
14.	Kamionka st.	Kozłów	J. Rozwadowski i tow.	182·4	—	26	cele ogólne 6·5
15.	Kopyczyńce	Horodnica	Stanisław Prus Jabłonowski	15·5	—	14	—

16.	Kopyczyńce	Horodnica	Stanisław Prus Jabłonowski	2·6	—	2	—
17.	„	Oryszkowce	Jan Korczak-Choiński-Dzieduszycki	19	—	20	cele ogól. 5·1 ha
18.	Podhajce	Burkanów	Grecko-kat. Probostwo	5·9	—	6	—
19.	„	Mądzelówka	„	6	—	9	—
20.	„	Zawałów	„	12·5	—	19	—
21.	„	Wierzbów	„	13·6	—	20	—
22.	Przemyślany	Łahodów	Zygmunt Gerstman przez Pol. Biuro Parcel. we Lwowie	52·9	—	50	rob. 2 cele ogólne 0·4
23.	„	Biała-Dunajów	Arcybisk. łać. przez Bank Ziemian we Lwowie	17·4	1	—	—
24.	Skałat	Krasne	Grecko-kat. Probostwo	4·1	—	7	—
25.	Tarnopol	Berezowica Wielka	Marja Czarniakowska	16·9	1	—	—
26.	„	Smolanka	Jerzy Tomasz Erazm Baworowski	4·5	—	13	—
27.	Zaleszczyki	Kasperowce	Jan Dunin-Borkowski i tow. przez Ziemski Bank Kredyt. we Lwowie	10·1	1	7	rob. 2
28.	Zborów	Pleśniany	Grzegorz i Zofja Köli	11·4	—	15	—
29.	Złoczów	Kruchów	Ks. Jon. Pełechaty	11·3	—	6	—

121

Komunikat

Izby Skarbowej we Lwowie w sprawie składania zeznania do podatku dochodowego na rok 1930.

Izba Skarbowa we Lwowie przypomina, że z uwagi na to, iż Ministerstwo Skarbu rozporządzeniem z dnia 14 lutego 1930 r. L. D. V. 1008/2 przesunęło ustawowy termin do składania zeznań **dla osób** fizycznych i spadków wakujących z dnia 1 marca 1930 na **dzień 1 maja 1930 r.** termin do składania zeznań o dochodzie do wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1930 upływa **tak dla osób fizycznych i spadków wakujących** jakoteż dla osób prawnych z dniem 1 maja 1930 roku.

Powyższy termin nie obowiązuje jednakowoż osób, których główny dochód płynie:

1) z nieruchomości gruntowej, nieprzekraczającej 30 ha,

2) z przedsiębiorstwa handlowego, obowiązanego do nabycia świadectwa przemysłowego według IV i V kategorji dla przedsiębiorstw handlowych wszędzie i według III kat. handlowej w miejscowościach III i IV klasy,

3) zakładu przemysłowego lub warsztatu rzemieślniczego, wolnego od obowiązku nabywania świadectwa przemysłowego lub opłacającego ten podatek według VIII kategorji przedsiębiortw przemysłowych;

4) z domów mieszkalnych, składających się najwyżej z czterech izb.

Osoby te obowiązane są do składania zeznań tylko wtedy, gdy otrzymają osobne wezwanie władzy podatkowej, a w takim razie termin do składania zeznań o dochodzie dla tego rodzaju płatników upływa w 30-ym dniu, licząc od dnia następnego po doręczeniu przez władzę podatkową wezwania do złożenia zeznania.

Zeznanie należy składać o wszystkich dochodach, z wyjątkiem dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, otrzymywanych w kraju.

Osoby, czerpiące dochód z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną prace, wypłaconych za granicą, winny w zeznaniu wykazać odrębnie dochód z tego rodzaju uposażeń, stosownie do wskazówek, zamieszczonych na blankiecie zeznania o dochodzie.

Wypełnione formularze zeznań należy składać do tych władz podatkowych I instancji, w których okręgu osoby podlegające podatkowi, miały miejsce zamieszkania w dniu 15 grudnia 1929 r.

Składanie zeznań może również być uskutecznione należycie opłaconym listem poleconym bezpośrednio pod adresem właściwej władzy podatkowej, względnie złożone ustnie do protokołu we właściwym Urzędzie Skarbowym.

W razie niezłożenia zeznania w powyższym terminie, wymiar podatku będzie uskuteczniony na podstawie materjałów, jakiemi władza rozporządza, płatnicy zaś, którzy w przepisanym terminie nie złożą zeznania, ukarani będą grzywną do 100 zł.

Kto świadomie w celu uchylenia się od ustawowej powinności podatkowej osoby własnej lub przez siebie zastepowanej, złoży nieprawdziwe zeznanie, które przyczynić się może do udaremnienia wymiaru lub uszczuplenia ustawowo należącego się podatku, niezależnie od obowiązku dopłaty należności podatkowej— o ile nie zagraża kara surowsza, w myśl powszechnej ustawy karnej—ulegnie karze pieniężnej od jednokrotnej do dwudziestokrotnej sumy niewymierzonego, uszczuplonego lub narażonego na jedno lub drugie podatku. a w razie okoliczności obciążających — nadto karze pozbawienia wolności do 1 roku. Niezależnie od złożenia zeznania płatnicy, obowiązani do składania zeznań, bez wezwania ze strony władzy wymiarowej, winni są sami obliczyć oraz wpłacić do dnia 1 maja 1930 r. do kas skarbowych wprost, względnie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności połowę podatku, przypadającego od wykazanego w zeznaniu dochodu, wedle obowiązującej skali podatkowej, a dowód uskutecznienia zapłaty w oryginale lub też w odpisie, podpisanym przez płatnika, przedstawić władzy podatkowej.

Osoby, które w terminie, wyznaczonym do składania zeznań, zeznania nie złożą, obowiązane są do dnia 1 maja 1930 uiścić połowę podatku, wymierzonego na rok podatkowy 1929.

122

Komunikat pocztowy.

W agencji pocztowej Litwinów pow. Podhajce zaprowadzono służbę telefoniczną i telegraficzną w ograniczonych godzinach dziennych.

123

Komunikat.

Inż. Piotr Kinda, mierniczy przysięgły w Kamionce strumiłowej przeniósł z dniem 4 marca 1930 siedzibę swego biura do Brodów.

124

L. AD.1561/30.

Poszukiwania.

Piotr Zacharewicz, mieszkaniec wsi Szklaryszki, gminy Niemenczyńskiej, powiatu Wileńsko-Trockiego, zwrócił się z prośbą do Wileńskiego Urzędu Wojewódzkiego o wszczęcie poszukiwań jego rodziców lub krewnych. Z zeznań przezeń złożonych wynika, iż jest on synem Antoniego, ma lat od 17-tu do 19-tu, jest polakiem wyznania rzymsko-katolickiego. Ponadto zeznał, iż w czasie wojny wyjechał z rodzicami do Rosji i zamieszkiwał w Moskwie, gdzie został oddany przez ojca do ochronki, którą następnie wywieziono do Warszawy. Powyższe podaje się do wiadomości celem zarządzenia przez Magistraty miast i Urzędy gminne poszukiwań na terenie Województwa Tarnopolsiego za rodzicami i krewnymi Piotra Zacharewicza i doniesienia Urzędowi Wojewódzkiemu w Tarnopolu w razie dodatniego wyniku.

125

L. PO. 1011/30, 1083/30 i 5443/29.

Wyciągi

z wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

I.

Z dnia 22. X. 1929, L. Rej. 2599/27 w sprawie uchylenia orzeczenia w przedmiocie odmowy zarejestrowania roszczeń inwalidzkich jako zgłoszonych po terminie przewidzianym ustawą.

Zakrewie Wiktorowi, Ministerstwo Spraw Wojskowych decyzją z dnia 17 maja 1927 L. 7013 odmówiło zarejestrowania jego roszczeń inwalidzkich jako zgłoszonych po terminie, przewidzianym w art. 24 ustawy z dnia 18. III. 1921, poz. 195. W skardze do Najw. Tryb. Admin. wymieniony zapodał, że roszczenia do renty inwalidzkiej zgłosił przed władzami polskiemi w 1921 r., mianowicie przed Komisją Przeglądową w Kiwercach.

Najwyższy Trybunał Administracyjny stwierdził, że w aktach sprawy znajduje się zaświadczenie P. K. U. w Łucku z dnia 27 października 1926, L. 10668, głoszące, że Zakrewa w roku 1921 rozpoczął starania o zaopatrzenie inwalidzkie. Gdy orzeczenie Ministerstwa Spraw Wojskowych z dnia 17 maja 1926, L. 7013, aczkolwiek Zakrewa w swem pierwotnem podaniu z dnia 25 września 1926, zawierającem prośbę o rejestrację, jak i w odwołaniu z dnia 26 grudnia 1926, stale oświadczał, że już w roku 1921 rozpoczął o to starania, nie ustosunkowało się do tych zapodań, które niedwuznacznie wskazują, iż skarżący przed 30 kwietnia 1922 r. bądź co bądź rozpoczął starania u władz względnie uczynił zgłoszenie o przyznanie mu zaopatrzenia inwalidzkiego, lecz ograniczyło się na twierdzeniu, że prośbę swą o zarejestrowanie Zakrewa zgłosił dopiero we wrześniu 1926, a więc po terminie ustawowym w art. 24 ustawy z dnia 18. III. 1921 poz. 195 Dz. Ust. Najwyższy Trybunał Administracyjny uznał brak wypowiedzania się przez Ministerstwo, czy i czemu starania Zakrewy uznało za pozbawione znaczenia w sensie zachowania praw jego do renty inwalidzkiej, za istotną wadliwość postępowania administracyjnego ze szkodą dla skarżącego, który uniemożliwia Trybunałowi ocenę prawnej strony omawianego orzeczenia, skutkiem czego uchylił zaskarżone orzeczenie na zasadzie art. 19 ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 w brzmieniu ogłoszonem pod poz. 400 Dz. Ust. z r. 1926.

II.

Z dnia 25. X. 1929. L. Rej. 2215/27 w sprawie uchylenia orzeczenia Okręg. Inwalidzkiej Komisji Odwoławczej z powodu naruszenia form postępowania administracyjnego ze szkodą dla skarżącego.

W skardze do Najwyższego Trybunału Administracyjnego na orzeczenie Okręgowej Inwalidzkiej Komisji Odwoławczej przy D. O. K. Nr. IV. w Łodzi z dnia 23. III. 1927 inwalida wojenny Andrzej Psyk, zarzucił przedewszystkiem niezupełny skład kompletu Komisji Odwoławczej oznajmiając, że przedstawiciel Związku inwalidów podczas posiedzenia wyszedł i więcej nie powrócił, a Komisja mimo nieobecności jednego ze swych członków nie przerwała wcale swych czynności i wydała orzeczenie w niekompletnym składzie.

Najwyższy Trybunał Administracyjny wyrokiem z dnia 25. IX. 1929, L. Rej. 2215/27 stwierdził, że protokół posiedzenia wyżej wymienionej Komisji z dnia 23. III. 1927, która rozpatrywała sprawę skarżącego, wymienia w składzie kompletu jej członków przedstawicia Związku inwalidów wojennych, że protokół ten jak i orzeczenie Komisji nie są przez tegoż przedstawiciela podpisane, że jeden z członków Komisji wydalił się w czasie posiedzenia, że więcej już nie powrócił i dalsze posiedzenie odbyło się bez jego

współudziału, a również bez jego współudziału zapadło orzeczenie.

W związku z tem Trybunał przyjął pod uwagę, obowiązujące w czasie wydania zaskarżonego orzeczenia przepisy w przedmiocie składu i trybu urzędowania Inwalidzkich Komisyj Odwoławczych. Otóż według § 98 ustęp pierwszy lit. „e" rozporządzenia wykonawczego z dnia 10 stycznia 1923, poz. 132 Dz. Ust. w brzmieniu rozporządzenia z dnia 4 grudnia 1925, poz. 69 Dz. Ust. z 1926 r. w skład Okręgowej Komisji Odwoławczej wchodzi jeden przedstawiciel inwalidów wojennych, a według ustępu trzeciego § 104 cytowanego rozporządzenia, do ważności orzeczenia Inwalidzkiej Komisji Odwoławczej wymaganym był udział wszystkich członków komisji względnie ich zastępców. Wobec takich przepisów oraz zaznaczonych powyżej ustaleń faktycznych Najwyższy Trybunał Administracyjny uznał zarzut skargi za słuszny i zaskarżone orzeczenie na zasadzie art. 19 ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 r. w brzmieniu ustawy z dnia 25 marca 1926, poz. 400 Dz. Ust. uchylił, jako oparte na postępowaniu, okazującem naruszenie form postępowania administracyjnego ze szkodą dla skarżącego.

III.

Z dnia 28 V. 1929, L. Rej. 1741/27 w sprawie uchylenia orzeczenia Okr. Inwal. Kom. Odw. z powodu wadliwości postępowania.

Na skutek skargi inwalidy wojennego Augustyna Strzałkowskiego z Pokropownej przeciwko orzeczeniu Okręgowej Inwalidzkiej Komisji Odwoławczej przy D. O. K. VI. we Lwowie z dnia 7 lutego 1927 r. w brzmieniu: rodzaj choroby — zesztywnienie stawu łokciowego prawego, cierpienie nie stoi w związku przyczynowym ze służbą wojskową. Z ogólnej utraty zdolności zarobkowej wynoszącej 40%, służba wojskowa spowodowała 0% na stałe".

Najwyższy Trybunał Administracyjny wyrokiem z dnia 28 maja 1929 r. L. Rej. 1741/27 orzeczenie to uchylił z powodu wadliwego postępowania.

Za wadliwość postępowania uznał N. T. A. brak motywacji w przedmiocie związku przyczynowego cierpienia ze służbą wojskową.

W wyroku tym N. T. A. uznał, że decyzje komisji odwoławczych w przedmiocie związku przyczynowego cierpienia ze służbą wojskową, jeśli nie uwzględniają odwołania, lub podania wniesionego na zasadzie końcowego postanowienia § 95 rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych, Skarbu i Pracy i Opieki Społecznej z dnia 10 I. 1923 Dz. U. Rz. P. Nr. 20/23, poz. 30 do ustawy inwalidzkiej z dnia 18 III. 1921 przez to, że nie przyjmują związku przyczynowego cierpienia ze służbą wojskową, lub też przyjmują tylko związek częściowy, winny być z uwagi na przytoczony ostatnio przepis motywowane. Skoro bowiem interesowanemu przysługuje na zasadzie tego przepisu prawo przedstawiania uzupełniających dowodów w przedmiocie związku przyczynowego jego cierpienia ze służbą wojskową, winien on być przez komisję odwoławczą, która nie uwzględnia jego roszczeń w tym względzie, możliwie dokładnie powiadomiony na jakich przesłankach opiera się odmowne rozstrzygnięcie, tak aby był on w stanie ocenić, czy uzupełnienie dowodu na sporny związek przyczynowy jest możliwe i w jakim ewentualnie ma iść kierunku. W łączności z tem orzeczenie komisji odwoławczej winno komunikować interesowanemu także dlaczego przedłożone względnie zaofiarowane przez niego dowody uznano za nie wystarczające względnie czy i dlaczego je odrzucono.

126

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 16 do 28 lutego 1930.

1. Wąglik:

Pow. Podhajce: Zahajce
„ Skałat: Grzymałów

2. Szelestnica:

„ Skałat: Kołodziejówka

3. Nosacizna:

„ Brzeżany: Dubszcze

4. Otręt u koni:

„ Borszczów: Łosiacz

5. Wścieklizna:

„ Skałat: Dubkowce
„ Tarnopol: Zagrobela
„ Trembowla: Słobódka strus., Zastawie
„ Zaleszczyki: Capowce, Chartanowce, Drohiczówka, Hinkowce, Nyrków
„ Złoczów: Czeremoszna

6. Pomór i zaraza świń:

„ Brody: Brody, Dubie, Boratyn, Czernica, Czechy, Jazłowczyk, Huta pieniacka, Nakwasza, Gaje smol., Gaje starob., Kadłubiska, Klekotów, Raźniów, Starobrody, Ponikwa, Ponikowica, Podkamień, Stanisławczyk, Suchodoły, Zabłotce, Ruda brodzka, Monastyrek brodzki, Wierzbowczyk, Tetylkowce, Smólno
„ Radziechów: Niwice
„ Zbaraż: Bazaryńce, Lubianki niższe, Netreba, Toki, Iwaszkowce, Nowesioło, Nowiki, Terpiłówka, Zbaraż, Załuże, Kretowce, Stryjówka, Szyły, Zbaraż stary
„ Zborów: Blich.

7. Różyca świń:

„ Brzeżany: Rybniki
„ Radziechów: Sabinówka

8. Cholera drobiu:

„ Podhajce: Panowice.

127

WYKAZY

tygodniowe zachorowań i zgonów na choroby zakaźne na terenie Województwa Tarnopolskiego za czas od 16 lutego 1930 r. do 15 marca 1930 r.

CHOROBY ZAKAŹNE	Tydzień Nr. 8 od 16 do 22 II. 1930		Tydzień Nr. 9 od 23 do 1 III. 1930		Tydzień Nr. 10 od 2 do 8 III. 1930		Tydzień Nr. 11 od 9 do 15 III. 1930	
	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów
dur brzuszny	1	1	11	1	1	—	8	1
dur plamisty	3	—	—	—	3	—	1	1
czerwonka	—	—	—	—	—	—	—	—
płonica	9	—	7	—	7	—	7	—
błonica	5	—	9	2	8	—	6	—
nagminne zapalenie opon mózgowych-rdzeniowych	1	—	—	—	—	—	—	—
zakażenia połogowe	—	—	1	—	1	—	1	2
odra	25	1	70	—	66	—	32	—
róża	—	—	1	—	4	—	1	—
gruźlica	11	6	19	4	16	15	9	6
krztusiec	22	—	1	1	1	—	—	—
jaglica	5	—	14	—	10	—	2	—
pokąsanie przez zwierzęta chore	2	—	—	—	7	—	3	—
inne choroby niewymienione	—	—	—	—	3 ospa wietrzna	—	34 grypa	—
odkażono mieszkań	24		17		8		10	

128

Ruch służbowy na obszarze Wojew. Tarnopolskiego.

Etat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych

przeniósł ze względów służbowych referendarzy w VII st. sł. Dra Leopolda Werbera w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym z Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu do Starostwa powiatowego w Baranowiczach (Województwo Nowogródzkie) i Leona Schmida ze Starostwa powiatowego w Brodach do Wołyńskiego Urzędu Wojewódzkiego w Łucku.

Wojewoda Tarnopolski

przeniósł ze względów służbowych referendarza w VIII st. sł. Dra Władysława Mazurkiewicza w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym ze Starostwa pow. w Brzeżanach do Starostwa pow. w Kamionce strumiłowej;

przejął kontraktowego funkcjonarjusza rachunkowego w XI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu Stanisława Gajdę z dniem 1 kwietnia 1930 z etatu Ministerstwa Robót Publicznych na etat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych;

przyjął Tadeusza Kromera do służby w Starostwie pow. w Zbarażu w charakterze kontraktowego referenta za wynagrodzeninm wedle XI grupy;

zwolnił praktykanta II kategorji w XI st. sł. w Starostwie pow. Tarnopolu Alfreda Łuczkiewicza na jego własną prośbę z dniem 31 marca 1930 ze służby państwowej.

Etat Ministerstwa Skarbu.

Ministerstwo Skarbu

przeniosło Referendarza miernictwa w VIII st. sł. Mitisa Wilhelma w Urzędzie Katastr. w Brzeżanach na etat Izby Skarbowej w Poznaniu.

Prezes Izby Skarbowej Lwowskiej

zamianował praktykanta administr. II kat. w XI st. sł. Pakułę Władysława w Urzędzie Skarb. Pod. i Opłat Skarb. w Tarnopolu Sekretarzem w X st. sł.;

praktykanta sekwestratorskiego w XII st. sł. Packa Józefa w Urzędzie Skarb. Pod. i Opł. Sk. w Brodach Sekwestratorem w XI st. sł.;

prowizorycznych pomoc. woźnych w XVI st. sł. Bieńkowskiego Adolfa w Kasie Skarbowej w Radziechowie, Dolisza Kazimierza w Kasie Skarbowej w Skałacie, Farynę Konstantego w Kasie Skarbowej w Tarnopolu, Friedla Stanisława w Urzędzie Skarb. Pod. i Opł. Sk. w Borszczowie, Gawreckiego Franciszka w Urzędzie Skarb. Pod. i Opłat Skarb. w Kopyczyńcach, Gbyla Stanisława w Urzędzie Skarb. Pod. i Opł. Skarb. w Zaleszczykach, Iłowskiego Michała w Urzędzie Skarb. Akcyz i Monop. Pannstw. w Czortkowie, Kroczaka Piotra w Kasie Skarbowej w Trembowli, Kuciewicza Władysława w Kasie Skarbowej w Radziechowie, Latawca Jana w Kasie Skarbowej w Zaleszczykach, Perczaka Stanisława w Kasie Skarbowej w Kopyczyńcach, Tracza Kazimierza w Urzędzie Skarb. Pod. i Opł. Sk. w Trembowli, Twarowskiego Franciszka w Kasie Skarbowej w Buczaczu woźnymi w XV st. sł.;

przeniósł Referendarza miernictwa w VIII st. sł. Wintera Jonę ze zwiniętego Urzędu Katastr. w Peczeniżynie do Urzędu Katastr. w Brzeżanach;

Asesora w VIII. st. sł. Kallausa Ludwika z Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Rzeszowie do Urzędu Sk. Pod. i Opłat Skarb. w Skałacie;

Księgowego w VIII st. sł. Niemczewskiego Józefa z Kasy Skarb. w Brodach do Kasy Skarbowej w Tarnopolu;

Kontrolera w IX st. sł. Tkacza Jana Kasy Skarbowej w Zbarażu do Kasy Skarbowej w Stanisławowie;

Adjunkta kancel. w IX st. sł. Bukatę Aleksandra z Urzędu Skarb. Pod. i Opłat Sk. w Skałacie do Urzędu Skarb. Pod. i Opłat Sk. w Krośnie;

Praktykanta rachunkowo-kasowego II kat. w XI st. sł. Kowala Władysława z Kasy Skarbowej w Tarnopolu do Kasy Skarbowej w Zbarażu;

Praktykanta technicznego II kat. w XI st. sł. Rollauera z Urzędu Katastr. w Trembowli do Urzędu Katastr. Stanisławowie;

Kancelistów w XI st. sł. Jachową Eugenję z Urzędu Skarb. Pod. i Opł. Skarb. w Brodach do Urzędu Skarb. Akcyz i Monop. Państw. w Brodach, Schücka Władysława z Urzędu Skarb. Akcyz i Monop. Państw. w Brodach do Urzęda Skarb. Pod. i Opłat Skarb. w Brodach, Osadczuka Antoniego z Urzędu Skarb. i Opł. Skarb. w Kopyczyńcach do Urzędu Skarb. i Opł. Sk. w Zborowie;

przypuścił do służby przygotowawczej na stanowiska urzędników administracyjnych I kat. Komisarza Kontroli Skarbowej w X st. sł. Gałackiego Adolfa w Urzędzie Skarb. Akcyz i Monop. Państw. w Brzeżanach;

przypuścił do służby przygotowawczej na stanowiska urzędników administracyjnych II kat. w XI st. sł. Doszlę Ksawerego i przeznaczył go do służby w Urzędzie Skarb. Pod. i Opłat Skarb. w Buczaczu, Hirschlera Adama i przeznaczył go do służby w Urzędzie Skarb. pod. i Opłat Skarb. w Buczaczu, Lewickiego Henryka i przeznaczył go do służby w Urzędzie Skarb. i Opł. Skarb. w Brzeżanach;

przypuścił do służby przygotowawczej na stanowiska urzędników Kontroli Skarbowej w XI st. sł. Kozowa Kazimierza i przeznaczył go do służby w Rejonie Brody, Throna Fryderyka i przeznaczył go do służby w Rejonie Złoczów;

przeniósł w stan spoczynku z dniem 28 lutego 1930 Naczelnika Kasy w VII st. sł. Nawłokę Stanisława w Kasie Skarbowej w Kopyczyńcach;

Referendarza miernictwa w VIII st. sł. Bognera Majera w Urzędzie Katastr. w Brodach;

Kontrolera w VIII st. sł. Spaniera Hermana w Kasie Skarbowej w Złoczowie;

Inspektora Kontroli Skarbowej w VIII st. sł. Buciaka Jana w Okręgu Podwołoczyska;

Konieczkę Edwarda w Rejonie Kopyczyńce;

Sikorskiego Wincentego w Rejonie Zborów;

Sroczyńskiego Alfreda w Rejonie Borszczów;

Komisarza Kontroli Skarbowej w IX st. sł. Tesarowskiego Piotra w Rejonie Podhajce;

Adjunkta katastr. w IX st. sł. Seidena Leiba w Urzędzie Katastr. w Przemyślanach;

Komisarzy Kontroli Skarbowej w X st. sł. Jurkiewicza Piotra w Rejonie Brzeżany i Gulewicza Stanisława w Rejonie Strusowa.

Zmarli Rejestrator w X st. sł. Wiśniewska Regina z Urzędu Skarb. Pod. i Opłat Skarb. w Brodach dnia 7 lutego 1930.

Etat Ministerstwa Sprawiedliwości.

Mianowani: Stanisław Błoński, Wiceprokurator Sądu Okręgowego w Złoczowie — Wiceprokuratorem Sądu Najwyższego, dnia 18 lutego 1930;

Dr. Henryk Michał Jahner, sędzia okręgowy śledczy w Złoczowie — sędzią Sądu Grodzkiego zamiejscowego we Lwowie, dnia 20 grudnia 1929;

Kazimierz Leon Dziurzyński, egzamin. aplikant sądowy w okręgu Sądu Apelacyjnego we Lwowie —

sędzią Sądu Grodzkiego w Kozowej dnia 20 grudnia 1929;

Włodzimierz Maleszkiewicz, asesor sądowy w okręgu Sądu Apelacyjnego we Lwowie — sędzią Sądu Grodzkiego w Podwołoczyskach, dnia 7 stycznia 1930;

Marjan Władysław Gliwa, asesor sądowy w okręgu Sądu Apelacyjnego we Lwowie — sędzią Sądu Grodzkiego w Borszczowie, dnia 16 stycznia 1930;

Aleksander Rudnicki, asesor sądowy w okręgu Sądu Apelacyjnego we Lwowie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Podhajcach, dnia 28 stycznia 1930;

Franciszek Stanisław Błahuta, egzam. aplikant sądowy w Okręgu Sądu Apelacyjnego we Lwowie — Sędzią Sądu Grodzkiego w Borszczowie, dnia 1 lutego 1930,

Tadeusz Podgórski, egzam. aplikant sądowy w okręgu Sądu Apelacyjnego we Lwowie — sędzią Sądu Grodzkiego w Podwołoczyskach, dnia 1 lutego 1930;

Dr. Ignacy Czyrski, asesor sądowy w okręgu Sądu Apelacyjnego we Lwowie — sędzią Sądu powiatowego w Trembowli, dnia 28 lutego 1930.

Przeniesieni na inne miejsca służbowe na skutek podań:

Dr. Józef Emanuel Preczep, sędzia Sądu Grodzkiego w Husiatynie — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Stryju, dnia 21 stycznia 1930;

Dr. Stanisław Lisowski, sędzia Sądu Powiatowego w Założcach — na stanowisko sędziego Sądu Powiatowego w Rudkach i wyznaczony naczelnikiem tegoż Sądu, dnia 18 lutego 1930 r.

Przeniesieni z urzędu:

Władysław Mierzwiński, sędzia Sądu Grodzkiego w Rudkach — na stanowisko sędziego Sądu Grodzkiego w Podhajcach, dnia 20 grudnia 1929.

Przeniesieni w stan spoczynku na skutek podań:

Piotr Kapała, sędzia grodzki w Trembowli, dnia 2 stycznia 1930.

Etat Ministerstwa Reform Rnlnych.

Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu

przyjął z dniem 27 lutego 1930 do Okręgowego Urzędu Ziemskiego Stanisławę Huculakównę w charakterza pracownika dziennie płatnego;

przeniósł Augusta Wielobyckiego prowizor. sekretarza w IX st. służbowym p. o. podkomisarza z dn. 16 lutego 1930 r. w Powiatowym Urzędzie Ziemskim Brzeżany do Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu;

Zmienił stosunek służbowy z dniem 1 lutego 1930 r. ze Stanisławem Mantlem, pracownikiem dziennie płatnym na pracownika kontraktowego z uposażeniem miesięcznem według XII grupy uposażeń.

Etat Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

I. Mianowani:

Kontrakt. kierownik urzędu VI kl. w XI st. sł. Stefanja Życzyńska prowiz. asystentem w XI. st. sł. w Kolędzianach.

II. Przeniesieni:

Asystent w X st. sł. Bronisława Michałowska z Kopyczyniec do Czortkowa.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Ogłoszenie.

Otwarta z dniem 10 stycznia 1930 Delegatura Państwowego Banku Rolnego w Tarnopolu ma za zadanie ułatwienie rolnikom i instytucjom kredytowym kontaktu z Bankiem. Celem oszczędzenia czasu i uproszczenia formalności należy zatem z wszystkiemi zapytaniami, interwencjami i życzeniami natury kredytowej zwracać się nie do Oddziału we Lwowie lecz wprost do Delegatury w Tarnopolu, mieszczącej się przy ul. Kościuszki 3. I. piętro, tel. Nr. 314.

L. Pr. 264/30. Tarnopol, dnia 29 marca 1930.

Konkurs.

Tarnopolski Urząd Wojewódzki rozpisuje konkurs na stanowisko referenta w Oddziale przemysłowym Urzędu Wojewódzkiego z poborami VIII względnie VII stopnia służbowego urzędników państwowych.

Podania o nadanie tej posady należy wnosić do Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu w terminie do **dnia 25 kwietnia 1930 r.**

Do podania należy dołączyć: 1) mętrykę urodzenia, 2) poświadczenie obywatelstwa polskiego, 3) dowód ukończenia wyższych studjów technicznych, 4) dowód uregulowania stosunku do służby wojskowej, 5) świadectwo zdrowia, wydane przez lekarza urzędowego oraz 6) własnoręcznie napisany życiorys.

Posada nadana będzie narazie kontraktowo.

Wojewoda: **Moszyński.**

Urząd Wojewódzki — (Dyrekcja Robót Publicznych) w Tarnopolu ogłasza niniejszem

Konkurs

na kilka posad etatowych inżynierów drogowych i architektoniczno-budowlanych z płacą VI — VIII st. sł. zaraz do objęcia.

Po jednorocznej zadowalającej praktyce i złożeniu przepisanego egzaminu administracyjnego nastąpi definitywne mianowanie.

Stopień płacy zależny od kwalifikacyj i posiadanej praktyki.

Do podania należy dołączyć w oryginałach lub uwierzytelnionych odpisach:

1) metrykę urodzenia (dla żonatych ślubu i urodzin dzieci)

2) świadectwo z odbytych studjów wyższych
3) świadectwo dojrzałości
4) świadectwo obywatelstwa polskiego
5) książeczkę wojskową wzgl. stanu służby oficerskiej
6) zaświadczenie odbytej praktyki
7) świadectwo zdrowia, wystawione przez lekarza powiatowego
8) świadectwo moralności
9) curriculum vitae.

Termin wniesienia podań do dnia **30 kwietnia 1930 r.**

Za Wojewodę:
Inż. Burgielski, Dyr. Rob. Publ.

Izba Rzemieślnicza w Tarnopolu.
L. 369/30.

Konkurs.

Izba Rzemieślnicza w Tarnopolu ogłasza konkurs

na stanowisko sekretarza Izby

z płacą VII kategorji, szczebel a, płacy urzędników państwowych z ewentualnym dodatkiem samorządowym.

Warunki przyjęcia:

Ukończone studja prawnicze, zakończone złożonymi egzaminami państwowymi.

Posada zaraz do objęcia. Pierwszeństwo mają kandydaci, którzy wykażą się praktyką administracyjną lub samorządową. Po roku zadowalającej służby, nastąpi stabilizacja i podwyższenie poborów do VI st. pł. urzędników państwowych.

Należycie udokumentowane podania wraz z własnoręcznie napisanym życiorysem, należy wnosić do Izby Rzemieślniczej w Tarnopolu ul. Kaczały L. 17, najdalej do dnia **15 kwietnia 1930 r.**

p. o. Sekretarz: **Rössler.** Prezydent Izby: **St. Olszański.**

Komunikat

o rozwoju Komunalnych Kas Oszczędności na terenie Województwa Tarnopolskiego.

Stan wkładek oszczędności złotowych łącznie z dolarowymi, przeliczonymi na złote po kursie 1 dol. równa się 8·85 w 17 Kasach Oszczędności zrzeszonych w Związku Polskich Kas Oszczędności we Lwowie, a działających na terenie Województwa Tarnopolskiego wynosił z dniem 31 grudnia 1929 Zł. 7.233.152·04 na 24.184 ks. wkł., w styczniu 1930 złoż. Zł. 834.781·51, wyd. 592 ks., w styczniu podj. Zł. 511.969·72, ściągn. 399 ks. co daje przyrost Zł. 322.811·79 na 193 ks. wkł. a zatem stan wkładek z dniem 31 stycznia 1930 wynosi Zł. 7.555.963·83 na 24.377 ks. wkł.

Komunikat Komit. Floty Narodowej.

Jak stwierdziliśmy w wielu wypadkach firmy polskie dają swe ogłoszenia reklamowe do czasopisma „Flota Narodowa“ w mniemaniu, że w ten sposób przyczyniają się do zasilenia funduszów Komitetu Floty Narodowej na budowę polskiej floty morskiej. Pragnąc wyprowadzić społeczeństwo z mylnego mniemania, Komitet Floty Narodowej niniejszem podaje do wiadomości, że czasopismo „Flota Narodowa“ jest przedsiębiorstwem prywatnem, nie mającem nic wspólnego z instytucją Kom. Floty Narodowej, który ma swe konto P. K. O. 30.

Sekretarz Generalny K. Fl. N.:
Gen. M. Zaruski.

L. 1374/30.

Licytacja.

W Zakładzie zastawniczym Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu brzeżańskiego w Brzeżanach odbędzie się dnia 10 kwietnia 1930 o godzinie 13

Sprzedaż licytacyjna zastawów

przyjętych do dnia 25 października 1929, a oznaczonych Nr.: 1963—2221.

ZARZĄD.

Unieważnienia dokumentów.

Sabaraj Ireneusz Marjan syn Józefa, urodzony 22 sierpnia 1889 w Torhanowicach pow. Sambor unieważnia zgubione świadectwo maturalne wydane w roku 1911 przez Państwowe gimnazjum z ruskim językiem nauczania w Przemyślu. (1 — 3).

Niemcówna Łucja, nauczycielka w Stryjówce pow. Zbaraż, unieważnia skradzioną legitymację urzędniczą Nr. 13372/28 wydaną przez Kuratorjum Lwowskie. (1 — 3).

Paszkiewicz Włodzimierz z Korsowa pow. Brody unieważnia książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kamionka str. (3 — 3).

Teśla Augustyn, roczn. 1903 syn Józefa i Wiktorji, urodzony w Litowisku pow. Brody unieważnia książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kamionka str. (3 — 3).

Krutkiewicz Grzegorz z Helenkowa pow. Brzeżany, rocznik 1899 unieważnia skradzioną książeczkę wojskową i kartę mobilizacyjną wydaną przez P. K. U. Brzeżany. (3 — 3).

Dowhań Andrzej rocznik 1901 syn Michała i Julji urodzony w Połupanówce a zamieszkały w Skałacie starym pow. Skałat unieważnia zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Tarnopol.

Kolba Jan syn Jurka i Matrony z Koszyłówiec pow. Zaleszczyki unieważnia zgubioną książeczkę wojskową Nr. księgi ewidencyjnej 339 wydaną przez P. K. U. Czortków.

Semaszczuk Ilko, ur. 1897 r. unieważnia książeczkę wojskową Nr. 73, wydaną przez P. K. U. Złoczów.

Smiechura Stanisław z Sielca bieńkowego, pow. Kamionka str. unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia S. A. Nr. 98682, wydany przez rej. Insp. koni w Złoczowie.

Horodecki Leon z Kluwiniec, pow. Kopyczyńce, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia S. A. Nr. 109198.

Tymiak Pelagja z Glinian, pow. Przemyślany, unieważnia skradzione 2 dowody tożsamości koni S. A. Nr. 123601 i Nr. 123650.

Łotocki Jan z Glinian, pow. Przemyślany, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia S. C. Nr. 183262 kat. „N".

Makara Doćka z Koszyłowiec, pow. Zaleszczyki, unieważnia 2 dowody tożsamości koni S. A. Nr. 190284 kat. „N" i Nr. 190283 kat. T., wydane przez Insp. koni w Czortkowie.

Trzaska Anna, nauczycielka z Hrycowoli, pow. Skałat, odwołuje umieszczone w Tarnop. Dzienniku Wojew. Nr. 3 z 1 II. 1930 ogłoszenie w sprawie unieważnienia zgubionej legitymacji nauczycielskiej z powodu odnalezienia tejże.

Ropelewska Marja, kancelista w Starostwie powiatowem w Tarnopolu, unieważnia zgubioną dnia 11 marca 1930 legitymację urzędniczą Nr. 51, wydaną przez Urząd Wojewódzki w Tarnopolu w czerwcu 1929 a prolongowaną na rok 1930.

Kalba Kość z Roznoszyniec, pow. Zbaraż, unieważnia zgubiony dowód tożsamości koni S. A. Nr. 203036.

Horwat Jan z Magdalówki pow. Skałat unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia S. A. Nr. 249100.

Strycharczuk Grzegorz z Mikołajowa pow. Radziechów unieważnia dowód tożsamości konia S. A. Nr. 130031.

Przysiężny Józef z Zalesia pow. Złoczów unieważnia skradziony w Złoczowie dowód tożsamości koni S. A. Nr. 229793.

Medycki Stefan z Barkanowa pow. Podhajce unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia S. A. Nr. 108310. (1 — 3)

Kliszcz Iwan syn Matwija i Anny ur. 1905 r. w Litwinowie pow. Podhajce unieważnia zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Brzeżany.

Jackowski Jan ur. 1900 w Paniowcach pow. Borszczów unieważnia zgubioną książeczkę wojskową. (1 — 3)

Krajduba urodzony w r. 1891 w Nowosiółce pow. Podhajce unieważnia zgubioną księżeczkę wojskową oraz kartę Mob. wydaną przez P. K. U. Brzeżany.

Bałahura Teodor z Trościańca pow. Buczacz unieważnia zgubione dowody tożsamości koni S. A. Nr. 63472 i S. A. Nr. 63473.

Goliński Paweł z Szpikłosach pow. Złoczów unieważnia skradziony dowód tożsamości konia S. A. Nr. 234245.

Feduniec Nestor z Nakwaszy pow. Brody unieważnia dowody tożsamości koni S. A. Nr. 29234 i 24366 wydane przez Inspektora koni w Złoczowie, które zgubił dnia 11 lutego 1930 jadąc do Złoczowa.

Skradzioną legitymację urzędniczą Nr. 32 z 1929 r., wydaną przez Urząd Wojewódzki w Tarnopolu na imię inż. Jána Potockiego unieważnia się.

UWAGA: Do niniejszego numeru Dziennika Wojewódzkiego dołącza się „Komunikat z posiedzenia podkomisji meljoracyjnej Wojewódzkiej Komisji Rolnej w Tarnopolu wraz ze streszczeniem wygłoszonych referatów i powziętych uchwał jako wytycznych dla czynników powołanych do pracy w kierunku podniesienia meljoracyj rolnych (szczegółowych) na terenie Wojew. Tarnopolskiego".

Adres Redakcji i Administracji: „Tarnopolski Dziennik Wojewódzki" Tarnopol, Urząd Wojewódzki, ul. 29-go Listopada 4. Nr. telefonu Redakcji i Administracji 23 i 125.

Prenumerata Dziennika Wojewódzkiego wynosi od 1 stycznia 1930 roku 4 zł. kwartalnie lub 16 zł. rocznie. Cena pojedynczego egzemplarza 1 złoty.

„Tarnopolski Dziennik Wojewódzki" przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj.

Cena ogłoszeń: drobne za wyraz 10 groszy — najmniej 3 złote.

Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe Nr. 30637 i potwierdzenia wpłaty nadsyłać do Administracji „Tarnopolskiego Dziennika Wojewódzkiego".

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, Pasaż Adlera l. 6. — Telefon Nr. 138.

Załącznik do Tarnopolskiego Dziennika Wojewódzkiego

Nr. 5. z dnia 1. kwietnia 1930. r.

KOMUNIKAT

z posiedzenia Podkomisji Meljoracyjnej Wojew. Komisji Rolnej w Tarnopolu wraz ze streszczeniem wygłoszonych referatów i powziętych uchwał jako wytycznych dla czynników powołanych do pracy w kierunku podniesienia meljoracyj rolnych (szczegółowych) na terenie Województwa Tarnopolskiego.

Dnia 14 marca 1930 r. odbył się w sali sesyjnej Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu zjazd Podkomisji Meljoracyjnej Wojewódzkiej Komisji Rolnej.

W zjeździe tym prócz przedstawicieli zainteresowanych państwowych urzędów i instytucyj, jak Okręgowego Urzędu Ziemskiego, Państwowego Banku Rolnego, Banku Gospodarstwa Krajowego, oraz Państwowych Zarządów Wodnych, wzięli udział liczni, wybitni fachowcy z dziedziny techniki meljoracyjnej jak prof. dr. inż. Łopuszański, inż. Lang, wojew. insp. meljoracyjny we Lwowie inż. Zieliński oraz inni.

Spółki wodne na terenie tarnopolszczyzny istniejące, reprezentowane były przez swych prezesów. Przewodniczył obradom i zagaił je Wicewojewoda Dziewałtowski-Gintowt, który w swem wstępnem przemówieniu zaznajomił uczestników z celami i zadaniami zjazdu. Po odczytaniu protokołu z poprzednich posiedzeń Wojewódzkiej Komisji Rolnej wygłosili referaty: radca budown. inż. Paar „O zakresie działania Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu w dziedzinie meljoracyj podstawowych“ nacz. wydz. rol.-wet. inż. J. Juszczyk, na temat „Zakres działania Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu w dziedzinie meljoracyj rolnych“, kierownik Państwowego Zarządu Wodnego we Lwowie inż. J. Barwiński o pracach meljoracyjnych, wykonanych przez Państwowy Zarząd Wodny we Lwowie, inż. Zgórlakiewicz o pracach w tym samym zakresie wykonanych przez P. Z. W. w Kamionce Strumiłowej, inż. Weigel zaś zobrazował stan prac meljoracyjnych przedsiębranych przez Powiatowy Zarząd Drogowy w Brzeżanach.

Następnie wygłosił delegat Banku Rolnego Dr. Kessler referat w związku z pomocą finansową, mającą być udzieloną przez Państwowy Bank Rolny poszczególnym spółkom wodnym.

Zakres czynności Urzędu Wojewódzkiego w zakresie meljoracyj rolnych.

Wydział Rolnictwa tut. Urzędu Wojewódzkiego postawił sobie za zadanie ścisłe określenie obecnego stanu faktycznego urządzeń meljoracyj rolnych a następnie opracowanie wojewódzkiego programu prac meljoracji, koniecznych do wykonania rozplanowania całokształtu sieci urządzeń meljoracyjnych, łącznie z podaniem sposobów stopniowej realizacji tego programu, a następnie ustalenie kolejności wykonywania poszczególnych prac i zestawienie wreszcie generalnego kosztorysu wraz ze sposobem sfinansowania go w określonym okresie czasu.

Podjąć się przeprowadzenia koniecznych robót wykonywanych w zakresie ustalonego programu naszego Skarb Państwa całkowicie nie może. Dla tego celu musi nastąpić mobilizacja wszystkich czynników życia zbiorowego i wszelkich funduszów, mogących z różnych źródeł powstać. Muszą zaistnieć ramy organizacyjne dla **zgodnej współpracy:** powiatowych związków komunalnych, gmin wiejskich, spółek wodnych, osób bezpośrednio interesowanych sprawami meljoracyjnemi, Urzędów Ziemskich, Władz administracj ogólnej I. jak II. insancji przez swą Okr. Dyrekcję Robót Publicznych i Woj. Wydział Rolnictwa.

Podjęcie robót meljoracyjnych w terenie natrafia zwykle na opór bierny miejscowych czynników, wskutek braku zrozumienia celowości meljoracyj zamierzonych i poczynań władz państwowych. To też umiejętnie zorganizowana propaganda potrzeby danej meljoracji na wsi, wśród różnych zrzeszeń gospodarczych — może zapewnić powodzenie rozpoczętej akcji. Propaganda musi obudzić wśród zainteresowanych daną meljorację zapał dla tej pracy.

Tu zatem roztwiera się dla realizacji tych celów propagandy szerokie pole do działania dla Małopolskiego Towarzystwa Rolniczego i Silskoho Hospodara

i wszelkich innych organizacyj rolniczych pracujących wśród ludności rolniczej — drogą kursów specjalnych i pogadanek, poświęconych omówieniu zagadnień meljoracyjnych.

Prawa i obowiązki b. Tym. Wydziału Samorządowego we Lwowie w dziedzinie meljoracji rolnych określały **uchwały b. Sejmu Krajowego** z dnia 9 V. 1893 (Dz. Ust. i rozp. Nr. 67) i z dnia 6 III. 1907 (Dz. U. i rozp. Kraj. Nr. 133) zawierające t. zw. Instrukcję służbową dla biura meljoracyjnego przy Wydziale Krajowym na podstawie której zorganizowane zostało Centralne Biuro Meljoracyjne i Ekspozytury biura.

Prawa te i obowiązki określone wyżej wymienioną instrukcją a wykonywane przez b. Tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie (z wyjątkiem udzielania zasiłków na meljoracje rolne i kursów dla dozorców meljoracyjnych) przeszły na Urzędy Wojewódzkie w Małopolsce na podstawie Rozp. Rady Ministrów z dnia 5. 7. 1828 Dz. U. Rz. P. Nr. 74 poz. 669.

Stosownie do §§ 1 i 10 tejże instrukcji do zakresu działania Urzędu Wojewódzkiego w dziedzinie meljoracji rolnych należą zatem z uwzględnieniem zmian wynikających z ustaw później wydanych — następujące sprawy: inicjowanie, projektowanie i wykonywanie ulepszeń gruntów za pomocą osuszenia i nawodnienia, tudzież nadzór nad temi ulepszeniami. W zakresie tych czynności należy tu w miarę posiadanych funduszów i personelu udzielania bezpłatnej pomocy technicznej poszczególnym właścicielom gruntów do projektowania (zdjęcia) wytyczania i kontroli robót meljoracyjnych za opłatą jedynie taksy pewnej za projekty meljoracyjne — przyczem zatwierdzanie planu robót należy do Pana Wojewody.

Chodzi tu przedewszystkiem o drobne gospodarstwa rolne, które bez pomocy Państwa nie byłyby w możności przeprowadzić meljoracyj, oraz o meljoracje, których przeprowadzenie będzie posiadało wielkie znaczenie propagandowe.

Następnie w myśl obowiązujących przepisów prawnych należy do Urzędu Wojewódzkiego nadzorowanie konserwacji urządzeń meljoracyjnych, które korzystały lub korzystają z zasiłków b. Tymczasowego Wydziału Samorządowego i Min. Rol. (tu należą spółki wodne, gminy, wsie, którym b. Władze Krajowe Galic. zobowiązały się udzielać zasiłków).

Zakres zatem czynności Urzędu Wojewódzkiego w dziedzinie meljoracyj rolnych, przejętych od b. Tymcz. Wydz. Sam. utrzymany jest w dotychczasowym stopniu i w miarę rozporządzalnych funduszów i personelu winien być wykonywany.

Ponadto jeszcze na podstawie art. 16 ustawy z dn. 22 lipca 1925 r. o państwowym funduszu kredytu na meljoracje rolne — nadzór i kontrolę nad prawidłowem użyciem pożyczek udzielanych z tego funduszu — sprawuje oddział meljoracyjny przy Urzędzie Wojewódzkim.

Aby sprostać wszystkim wyżej wymienionym obowiązkom — musi Wydział Rolnictwa tut. Urzędu Wojew. posiadać odpowiedni personel fachowy w formie inspektora meljoracyjnego. W tym kierunku — poczynił już Wydział Rolnictwa odpowiednie kroki w Min. Rol. i Urzędzie Wojew. we Lwowie i jest nadzieja, że sprawa ta na razie w formie doradztwa fachowego w zakresie meljoracji rolnych w ramach Wydziału Rolnictwa tut. Urzędu Wojewódzkiego i perjodycznych inspekcyj urządzeń meljoracyjnych zostanie pomyślnie rozwiązaną dla dobra tut. Województwa.

Z uwagi zaś, że samorząd powiatowy podejmuje niejednokrotnie meljoracje rolne a równocześnie art. 145 Ustawy wodnej przewiduje nadzór nad spółkami wodnemi — Urząd Wojewódzki jako Władza nadzorcza wodna II instancji wykonywać będzie ten nadzór w najbliższej przyszłości. W odniesieniu do samorządów bowiem ma możność decydowania w sprawie uchwał organów tego samorządu odnośnie zaciągania pożyczek na meljoracje rolne — wydawania decyzyj i pouczeń mających wpływ na meljoracje rolne — jak np. badanie na gruncie i opinjowanie pod względem fachowym sprawy zamierzonej meljoracji przez Samorząd.

Nadzór bezpośredni nad Spółkami wodnemi i ich działalnością wykonywany być powinien przez Starostwa jako władze wodne. Nadzór ten polega na kontroli prawidłowego wykonywania, utrzymania i naprawy urządzeń spółek wodnych, jako też na przestrzeganiu, żeby sprawy spółek były prowadzone zgodnie z ustawami i statutami.

Władza nadzorcza może wykonanie swych zarządzeń przeprowadzić przez zastosowanie bezpośredniego przymusu. I tu wskazanem jest, by w szczególności ze strony PP. Komisarzy Ziemskich w tych sprawach były robione przedstawienia do Starostw — jeżeli chodzić będzie o opieszałe traktowanie swych obowiązków przez Zarząd danej spółki wodnej.

O ile za tem Starostwa powiatowe w tej akcji meljoracyjnej jako organy administracji ogólnej występują w charakterze czynników nadzorczych dla pracy spółek wodnych, to zadaniem Samorządu powiatowego jest akcję meljoracyjną na terenie powiatu silnie popierać wszelkiemi sposobami. I tak w Instrukcji Ministerstwa Rol. z dn. 21 stycznia 1929 r. dla P. P. Wojewodów powiedziano:

Do zadań Samorządu terytorjalnego w zakresie meljoracji rolnych należy: a) opracowanie programu meljoracyjnego w danym okręgu; b) popieranie akcji meljoracyjnej; c) pomoc w konserwacji urządzeń meljoracyjnych; d) udział, w miarę możności, w dochodzeniach wodno-prawnych na żądanie zainteresowanych.

Samorządy powiatowe (komisje rolne) winny opracować wytyczne akcji meljoracyjnej na terenie swego powiatu.

Pod względem kolejności urzeczywistnienia zadań meljoracyjnych należy wykonywać najpierw te roboty, które w interesie publicznym są niezbędne oraz których przeprowadzenie przyniesie w krótkim czasie największy efekt w dziedzinie produkcji rolniczej, dotyczy to w pierwszym rzędzie łąk oraz gruntów żyznych, posiadających złe warunki hydrologiczne.

Samorząd powiatowy winien wydatnie popierać rozwój spółek wodnych na terenie powiatu i w tym celu udzielać pomocy organizacyjnej i w miarę potrzeby, kredytów nopwopowstającym spółkom na roboty wstępne (sporządzenia planów i kosztorysów).

Działalność samorządu powiatowego uwzględniać winna w należytej mierze konserwację istniejących

urządzeń meljoracyjnych. Pracę odnośną wykonywać winien samorządowy technik meljoracyjny, względnie technik, utrzymywany przez spółkę powiatową. W związku z aktualną potrzebą meljoracji łąk wskazane jest utrzymywanie siłami jednego lub kilku powiatów techników łąkowych. Do obowiązków samorządu gminnego zaliczyć należy pomoc przy utrzymaniu odpływów wód (oczyszczaniu rowów, kanałów), co uchroni ludność rolniczą od corocznych dużych strat. W tym celu wskazane jest ustanawianie w gminach posad dozorców meljoracyjnych. Samorządowi technicy meljoracyjni i łąkowi winni otaczać specjalną opieką grunty zmeljorowane przez urzędy ziemskie oraz przez spółki wodne.

W rozwinięciu tej tendencji instrukcji—samorządy będą wstawiać corocznie do budżetów zarówno powiatowych Związków komunalnych jak też i gmin wiejskich pewne sumy na poparcie akcji meljoracyjnej — z czego tworzyć się będzie fundusz kredytu meljoracyjnego przeznaczonego zasadniczo dla drobnej własności rolnej na pokrycie kosztów związanych z zakładaniem oraz, podjęciem wstępnych czynności przez spółki wodne, zwrotnych zaraz z chwilą uzyskania kredytu z P. Banku Rolnego.

Pozatem w budżetach powiatowych Związków komunalnych zainteresowanych sprawami meljoracyjnemi — znaleść się winny pewne sumy na literaturę meljoracyjną a dążeniem ostatecznym będzie uzyskanie funduszów na stworzenie etatu hydrotechnika.

Aby pracę wszystkich czynników powułanych w zakresie meljoracyj rolnych skoordynować utworzony został na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1930 r. Komitet Meljoracyjny przy Ministerstwie Rolnictwa.

Do zakresu działania tego Komitetu należy rozpatrywanie na żądanie Ministerstwa Rolnictwa, Ministerstwa Robót Publicznych lub Ministerstwa Reform Rolnych zagadnień dotyczących działalności Państwa w dziedzinie meljoracyj.

W szczególności Komitet Meljoracyjny 1) opracowuje wnioski dotyczące: a) ogólnego programu działalności Rządu w zakresie meljoracyj oraz programów działalności w tej dziedzinie poszczególnych Ministerstw w Komitecie reprezentowanych, b) sposobu realizowania tych programów, c) koordynowania działalności poszczególnych Ministerstw w zakresie meljoracyj. d) organizacji administracji w sprawach meljoracyj. 2) Wydaje opinje w ważniejszych sprawach z zakresu meljoracyj, oraz opracowuje wnioski dotyczące uzgodnienia w tych sprawach stanowiska zainteresowanych Ministerstw.

Stosunki wodne w tut. Województwie w zakresie meljoracyj podstawowych przedstawiają się następująco;

Tego rodzaju meljoracje mają zwyczajnie zadanie odwodnienie większych obszarów i stworzenie podstawy do wykonywania meljoracyj szczegółowych (t. zw. „drobnych meljoracyj rolniczych“). Zadanie takie osiąga się głównie przez regulację wód płynących i stąd też pochodzą nazwy poszczególnych meljoracji publicznych. jako „regulacje“ pewnego potoku lub rzeki.

W pojęciu załatwiania spraw dotyczących publicznych przedsiębiorstw meljoracyjnych mieści się inicjowanie, projektowanie, wykonywanie i przeprowadzanie nadzoru.

Spełnianie powyższych zadań przez tutejszy Urząd Wojewódzki (Dyr. Rob. Publ.) jest obecnie bardzo ograniczone z powodu braku kredytów i sił technicznych, zresztą projektowanie większych regulacyj rzek i załatwianie spraw dotyczącycn większej części istniejących obecnie na terenie tutejszego Województwa meljoracyj publicznych, należy do zakresu działania Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie.

Stosunki wodne w Województwie tarnopolskiem są na ogół wziąwszy lepsze niż we wielu innych Województwach, gdyż tylko około 10 prc. obszaru wymaga tutaj zmeljorowania. Obszary te leżą przeważnie w dorzeczu Bugu i Styru w powiatach północnych i północno-zachodnich, częściowo także w dorzeczu Dniestru w powiatach południowo-zachodnich Województwa.

Zwłaszcza w północno zachodniej części Województwa obejmującej powiaty: kamionecki, radziechowski, złoczowski i brodzki znajdują się wielkie przestrzenie nieużytków, bagien torfowych, mokrych piasków, dających bardzo małe kurzyści gospodarcze. Stosunkowo duży obszar gruntów mokrych spotykamy także w powiecie przemyślańskim.

W powyższych powiatach przedsiębrał b. Sejm Galicyjski szereg publ. meljoracyj podstawowych, które wykonano na podstawie szeregu Ustaw Krajowych przy pomocy państwowej i krajowej dotacji oraz datków stron interesowanych (spółek wodnych).

W ten sposób zmeljorowano przeszło 1% obszaru całego Województwa (obszar Województwa wynosi około 1.624.000 ha, obszar zmeljorowany około 16.000 ha.

Przedsiębiorstwa meljoracyjne zaprojektowane i częściowo lub w całości wykonane przez Biuro Meljoracyjne b. Wydziału Krajowego są następujące:

1) Regulacja rzeki Bugu, zaprojektowana od ujścia Pełtwi w Buska do ujścia Raty, w celu uspławnienia rzeki na długości 72 km. i w celu osuszenia około 4.000 ha łąk nad rzeką, oraz umożliwienia odpływu wód z bagien, znajdujących się w dorzeczu rzeki. Dotychczas wykonano tam około 50% projektowanych robót.

2) Regulacja potoku Dumnego, mająea na celu osuszenie moczarów i łąk zabagnionych o pow. około 800 ha została w całości wykonana z pomyślnym skutkiem.

Obecnie przeprowadza się roboty konserwacyjne.

3) Regulacja potoku Przegnojówki z dopływami, w celu osuszenia około 2.000 ha gruntów wykonana z bardzo dobrym skutkiem. Obecnie przeprowadza się konserwację.

4) Regulacja i meljoracja doliny dolnej Pełtwi zaprojektowana w obrębie tutejszego Województwa na długości 35 km. w celu osuszenia około 1.800 ha gruntów i nawodniania gruntów nadbrzeżnych w czasie większych wód, została wykonana przed r. 1914 na długości 11 km., zaś od roku 1918—1920 na długości 6½ km., przyczem osuszono około 1.200 ha. Obecnie jest w toku opracowanie nowego katastru konkuren-

cyjnego i ma nastąpić uzupełnienie projektu, w celu umożliwienia stosowania na większą skalę racjonalnych nawodnień.

5) Regulacja potoku Pustej (Radosławki) z dopływami zaprojektowana w dorzeczu rzeki Styr, w celu osuszenia około 6.400 ha gruntów wykonana została wzorowo. Obecnie brak jeszcze niektórych urządzeń. Przeprowadza się głównie roboty konserwacyjne.

Wyżej wymienione od 1) — 5) publiczne przedsiębiorstwa meljoracjne (konserwacyjne) znajdują się pod zarządem Urzędu Wojewódzkiego lwowskiego (Dyr. Rob. Publ.) we Lwowie. Roboty meljoracyjne uskutecznia się przy tych przedsiębiorstwach na zasadzie dawnych Ustaw Krajowych, przy udziale czynników w tych ustawach przewidzianych, a w szczególności z datków związków samorządowych (pokrywanych obecnie przez Państwo) i datków spółek wodnych, ewentualnie także z datków z Państwowego Funduszu Meljoracyjnego (regulacja Bugu, Pełtwi i Pustej).

W dorzeczu Styru przeprowadzone zostały jeszcze przez b. Wydział Krajowy na podstawie Ustaw Krajowych dwie większe meljoracje, a mianowicie:

6) Osuszenie bagien stojanowskich, które uznano za przedsiębiorstwo krajowe, mające na celu osuszenie około 2.900 ha łąk torfowych, oraz

7) Osuszenie bagien Oleskich, uznane jako przedsiębiorstwo przymusowej spółki wodnej, a mające na celu osuszenie około 8500 ha torfów. Oba te przedsiębiorstwa uważano za ukończone, obowiązek zaś konserwacji wykonanych robót należy według odnośnych ustaw konserwacyjnych wyłącznie do samych tylko Spółek wodnych.

Faktycznie tak bagna Stojanowskie jak i Oleskie nie zostały w całości i należycie osuszone i wymagają ponownych robót na podstawie bądźto dawnych odpowiednio uzupełnionych planów, bądź też na podstawie całkiem nowych.

Do meljoracyj publicznych wykonanych przez b. Biuro Meljoracyjne Wydziału Krajowego w dorzeczu Dniestru należą:

8) Regulacja rzeki Złotej Lipy mająca na celu odwodnienie około 1000 ha gruntów i zmniejszenie wylewów dorocznych wielkich wód.

9) Regulacja rzeki Gniłej Lipy, przeprowadzona na dwóch odcinkach (sekcjach), z których każdy objęto osobną ustawą, a mająca na celu osuszenie około 1500 ha gruntów i zmniejszenie wylewów letnich.

Wymienione pod 8) i 9) publiczne przedsiębiostwa meljoracyjne uważa się za ukończone, przeto w myśl Ustawy Krajowej wykonuje się obecnie roboty konserwacyjne kosztem datków samorządowych (pokrywanych obecnie przez Państwo) i datków Spółek wodnych. Przy tych przedsiębiorstwach zniszczono w czasie wojny katastry konkurencyjne, a wobec tego strony interesowane nie wpłacają datków. Sprawa uruchomienia Spółek jest w toku. Administracja należy do tutejszego Urzędu Wojewódzkiego (Dyr. Rob. Publ.).

Pozatem b. Krajowe Biuro Meljoracyjne sporządziło kilka projektów dla meljoracji publicznych (podstawowych) w obrębie tut. Województwa.

Tu należy wymienić projekt dla:

10) Regulacji potoku Kijowskiego (dopływu Bugu) mający na celu odwodnienie około 900 ha gruntów w gminie Niestanice powiatu radziechowskiego. Projekt ten jest obecnie w toku wykonania, a roboty przeprowadza się pod kierunkiem Urzędu Wojewódzkiego (Dyr. Rob. Publ. we Lwowie.

Pozatem sporządziło następujące projekty, które nie zostały dotychczas wykonane, ani rozpoczęte:

a) Projekt regulacji Gołogórki w powiecie złoczowskm (i częściowo w przemyślańskim) przewidujący osuszenie około 3500 ha.

Projekt ten zachował się w całości i znajduje się w Urzędzię Wojewódzkim (Dyr. Rob. Publ.) w Tarnopolu. Projekt powyższy wymaga pewnej rewizji i przeliczeniea kosztorysu na obecne ceny. Wykonanie projektu tego wzięte zostanie pod rozwagę, o ile strony interesowane wykażą większe zainteresowanie się daną sprawą. Już obecnie utworzyła się w obrębie tej projektowanej publicznej meljoracji spółka wodna dla szczegółowego osuszenia gruntów na niewielkiej stosunkowo przestrzeni, w gminie Trędowacz.

b) projekt osuszenia gruntów w gminie Pawłów (powiatu radziechowskiego) zwany: „Regulacja potoku Peresika“, mający na celu osuszenie około 450 ha.

Inne projekty sporządzone przez wyżej podane Biuro Meljoracyjne przeważnie zaginęły w czasie wojny światowej. Tu należą:

c) projekt regulacji Białego Stoku, który obejmował około 7 gmin w powiecie radziechowskim, zaś w znacznie większej części dotyczył obszarów Województwa lwowskiego. Projekt ten służył za podstawę do wydania Ustawy Krajowej z r. 1912.

d) projekt regulacji potoków Rokitny i Sołotwy w powiecie złoczowskim. Projekt ten przewidywał osuszenie obszaru około 3320 ha. i w całości zaginął w czasie wojny światowej.

Tak samo zaginął częściowo projekt regulacji potoków Bobrówka i Lichawka w powiecie kamioneckim, przewidujący osuszenie około 4500 ha. Tworzenie nowych publicznych przedsiębiorstw meljoracyjnych jest tylko tam wskazane, gdzie budzi się większe zainteresowanie dla przeprowadzania meljoracyj szczegółowych. Racjonalne przeprowadzenie meljoracyj szczegółowych utrudnia lub nawet uniemożliwia niekiedy brak uregulowania głównego naturalnego ścieku (potuku lub rzeki), stanowiącego t. zw. recypient dla bocznych odpływów i rowów osuszającech. W takich wypadkach przeprowadzenie regulacji głównećo ścieku, przed przeprowadzeniem meljoracji szczegółowej jest konieczne. Jeżeli jednak pewna korekcja albo nawet regulacja naturalalnego ścieku jest konieczna dla przeprowadzenia robót meljoracyjnych szczegółowych, a roboty regulacyjne w stosunku do projektowanej meljoracji są niezbyt wielkie, to takie roboty regulacyjne należy zaliczać do meljoracji szczegółowych.

Ustawa wodna postanawia, że dla kontroli robót wykonanych w celu utrzymywania i użytkowania wód płynących, z wyjątkiem rzek żeglowych, spławnych i potoków górskich mają być tworzone komisje rewizyjne wodne, których zakres działania winien rozciągać się na szczegółowo określone rewiry.

Zakres działania takich Komisyj Rewizyjnych może być rozciągnięty w kierunku kontrolowania urzą-

dzeń meljoracyjnych (konserwacyjnych) spółek wodnych, zwłaszcza gdy spółka korzysta względnie korzystała z zasiłków samorządowych lub Państwowych.

Tworzenie takich komisyj jest bardzo wskazane, przeto Urząd Wojewódzki w Tarnopolu zajął się odnośną sprawą. Na razie wyłoniła się jednak trudność w wyborze przedstawicieli państwowej administracji do tych komisyj rewizyjnych. Należy się spodziewać, że trudność powyższa zostanie wkrótce pomyślnie rozwiązana-

---

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16. III. 1928. r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 34 poz. 320) wskazuje, że Urzędy Ziemskie przy przeprowadzeniu prac nad przebudową ustroju rolnego mogą w miarę potrzeby z Urzędu dokonywać ekspertyzy meljoracyjne i hydrotechniczne, oraz sporządzać odnośne projekty techniczne szczegółowe lub ogólne, wykonywać niezbędne meljoracje i budować lub wiercić studnie.

Prace te Urzędy Ziemskie mogą wykonywać we własnym zakresie albo przez osoby lub instytucje, którym Urzędy Ziemskie zlecą wykonanie tych prac. Czynności nadzorcze wykonują Urzędy Ziemskie bezpłatnie a za wykonywanie ekspertyz i projektów technicznych, oraz za wykonanie robót na gruncie pobierane są opłaty. Zainteresowani właściciele gruntów obowiązani są na rzecz wykonawców do świadczeń w naturze (Dz. Ust. R. P. Nr. 61 poz. 570 z 1928 r.) opłaty należne od właścicieli gruntów są z reguły pokrywane przez Okręgowy Urząd Ziemski a należności z tego tytułu zakredytowane. O ile właściciele gruntów wykonują meljoracje na własny koszt, Urząd Ziemski może udzielać pomocy kredytowej. Ten drugi sposób wykonywania meljoracyj okazał się w roku ubiegłym trudny do wykonania, a to wobec małego zrozumienia zainteresowanej ludności potrzeby meljoracyj gruntów i braku jednomyślności. Okręgowy Urząd Ziemski przeto rozpoczął prace nad osuszeniem zabagnionych łąk rowami otwartemi z Urzędu. Ponieważ scalenie gruntów na terenie Województwa tarnopolskiegn stawia zaledwie pierwsze kroki, parcelacji zaś majątków państwowych, ani likwidacji serwitutów niema, a prowadzenie meljoracyj z Urzędu przy parcelacji majątków prywatnych nie jest naogół wskazane, Okręgowy Urząd Ziemzki w roku ubiegłym zmuszony był ograniczyć swe prace do wykonywania meljoracyj gruntów w gminie Sokole powiatu kamioneckiego na przestrzeni około 225 ha. Projekt meljoracyjny został opracowany przez technika Okręgowego Urzędu Ziemskiego a roboty na gruncie, polegające na kopaniu rowów otwartych, zostały rozpoczęte jesienią roku ubiegłego. Z nastaniem cieplejszego okresu, roboty te będą wznowione i ukończone prawdopodobnie w połowie lata roku bieżącego. Projekt szczegółowy wskazuje na potrzebę wykopania 9036 metrów bieżących rowów otwartych o kubaturze 21682 m³. Licząc po 0·95 zł. za wykopanie i rozplantowanie 1 m³ wraz z urządzeniem niezbędnych przepustów betonowych oraz umocowaniem szkarp, koszta wyniosą przypuszczalnie 22.097 złotych. W okresie budżetowym 1929-1930 r. Okręgowy Urząd Ziemski posiadał dostateczne kredyty na wykonanie tych prac a na okres 1930-31 wstawił do budżetu sumę wystarczającą do wykończenia tej pracy oraz paru innych. W gminie Podmonastyrek powiatu radziechowskiego w roku bieżącym projektuje się wszczęcie kosamacji gruntów a w związku z tem staje się aktualną sprawa osuszenia gruntów na obszarze około 36 ha. Ekspertyza meljoracyjna zostanie wykonaną w okresie najbliższym. Zachodzi jednak obawa, że w tym ostatnim objekcie, jak również w wielu innych, mogą okazać się niemożliwe szczegółowe meljoracje bez uprzedniego wykonania podstawowych meljoracyj, co już nie podlega kompetencji Urzędów Ziemskich. Okręgowy Urząd Ziemski najwięcej interesować będą w okresie najbliższym podstawowe meljoracje na terenie działalności Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Kamionce Strumiłowej i Brzeżanach, gdzie akcja scaleniowa została rozpoczętą i ma widoki rozwoju. Zaznacza się, że Okręgowy Urząd Ziemski nie projektuje w najbliższym okresie drenowania a jedynie osuszenia gruntów za pomocą rowów otwartych.

Państwowy Bank Rolny od samego początku swej działalności w pełni doceniając znaczenie akcji meljoracyjnej dla rolnictwa stworzył kilka form kredytowych, z których zainteresowane sprawą meljoracyjną czynniki mogą korzystać:

Kredyt meljoracyjny w 7-mio procentowych obligacjach Banku z końcem roku ubiegłego przejściowo wstrzymany dziś znowu jest otwarty. Kontyngentów Bank dziś jeszcze nie wyznacza w tym kierunku, ponieważ kontyngenty te, zazwyczaj i tak nie zostają wykorzystane.

Ustawa wodna i jej przepisy niestety nie są dostatecznie znane wszystkim czynnikom zainteresowanym kwestją meljoracji i z tego zazwyczaj rodzą się wszystkie zwłoki w uzyskaniu kredytu bankowego. Bank bowiem już z obowiązku przestrzegania zupełnej pewności wydawanych przezeń obligacyj musi stać na straży bezwzględnego wypełniania wymagań ustawy. To też zainteresowani kredytem P. Banku Rolnego winni przy zawiązywaniu spółek wodnych dokładnie zaznajomić się z ustawą oraz z przepisami P. Banku Rolnego odnośnie następujących form pożyczek meljoracyjnych:

1) krótkoterminowych z czasokresem spłacania nie dłuższym niż jeden rok

a) udzielanych organizującym się spółkom wodnym na sporządzanie projektów technicznych i kosztorysów w kwocie ośmiu złotych na 1 ha w łącznej kwocie nie przekraczającej 5000 zł.

b) t. zw. przejściowych udzielanych zorganizowanym już Spółkom Wodnym oraz osobom fizycznym i prawnym, które starając się w Państwowym Banku Rolnym o kredyt długoterminowy w 7% obligacjach meljoracyjnych, przystępują do prac wykonawczych na gruncie,

2) długoterminowych w 7% obligacjach meljoracyjnych udzielanych spółkom wodnym oraz innym osobom prawnym i osobom fizycznym, spłacanych ratami amortyzacyjnymi w ciągu lat 15. Pożyczki te są udzielane na następujące cele: drenowanie, odwadnianie i nawadnianie wszelkich gruntów; regulowanie odpływu i dopływu wód, płynących z terenów i do terenów, wymagających meljoracyj, jak również regulacje rzek i potoków oraz ich obwałowanie, o ile takie roboty

są potrzebne dla szczegółowych meljoracyj rolnych; meljoracje łąk, pastwisk i torfowisk; zakładanie i przebudowę gospodarstw rybnych; utrwalenie i meljoracje piasków; uprawę wikliny; przeprowadzenie dróg gospodarczych, związanych ze zmeljorowanemi terenami.

3) Długoterminowych na meljoracje przeprowadzane przy dokonywanej przez Urzędy Ziemskie przebudowie ustroju rolnego udzielanych we formie pożyczek 4% spłacanych w ciągu lat 12.

Szczegółowych informacyj o warunkach kredytów meljoracyjnych, o potrzebnych przy podaniu załącznikach oraz pomocy prawnej przy zakładaniu Spółek wodnych udziela zainteresowanym Delegatura Państwowego Banku Rolnego w Tarnopolu, w biurze przy ul. Kościuszki L. 3.

Ostatecznie powziął zjazd szereg uchwał. Mianowicie już zorganizowanym Spółkom Wodnym polecił Zjazd odniesienie się do Państwowego Banku Rolnego celem uzyskania kredytu długoterminowego a do Panów Starostów powiatowych zwrócił się z zaleceniem, by szybko przeprowadzali formalności związane z organizacją nowych Spółek, tam zaś gdzie spółki wodne przedwojenne już pewną część robót wykonały, dbali tak o kontynuacje jak i o konserwacje tych robót.

W szczególności zalecono dla:

1. **Spółki wodnej Trędowacz, pow. Złoczów** z uwagi, że przy zawiązaniu tej spółki zaszły pewne nieformalności dodatkowe zatwierdzenie spółki, wybór zarządu i zatwierdzenie uchwalonego statutu zgodnie z przepisami Ustawy Wodnej.

Pozatem Zjazd zalecił, aby spółka wodna Trędowacz zwróciła się do Państwowego Banku Rolnego z prośbą o kredyt długoterminowy.

2. **Spółki wodnej w Olesku, pow. Złoczów** — aby referat wodno-prawny w Starostwie powiatowem w Złoczowie wglądnął w sprawę projektu osuszenia bagien w Olesku i spowodował rewizję tego projektu a Spółce wodnej polecił postarać się o przerobienie tych planów w ten sposób, aby torfowiska te, które rzekomo przedtem miały być przesuszone, mogły na przyszłość być nawadniane.

Przytem podaje się do wiadomości, że istnieją w Urzędzie Wojewódzkim projekty:

a) drenowania 30 morgów włościańskich (kompletny)

b) osuszenia torf. 46 morgów (niekompletny ale już wykonany na gruncie)

ad a) — zaleca się doprowadzić do wykonania robót na gruncie

ad b) — zaleca się konserwację względnie kontrolę robót konserwacyjnych (zawiązania ewent. spółki dla utrzymania istniejących urządzeń meljoracyjnych.

3. **Organizacji Spółki wodnej Konopnica, pow. Zborów** (dla osuszenia 150 mg. łąk) — aby Komitet organizującej się Spółki wodnej odniósł się do Państw. Banku Rolnego z prośbą o wydelegowanie urzędnika, celem ułatwienia strony formalnej i prawnej przy zawiązywaniu Spółki.

4. **Organizacji Spółki wodnej, pow. Zborów** (dla osuszenia 300 morgów łąk gminnych i mieszczańskich) — polecić powiatowemu instruktorowi rolnemu, aby zajął się zorganizowaniem Spółki i przygotował zebranie Komitetu w terminie do końca kwietnia b. r. oraz by tenże zbadał możliwość zawiązania Spółek dla okolic Tustogłowy, Jarczowce i Jezierna w powiecie Zborów i dla Pokropiwny, Kozłówa w powiecie tarnopolskim, a rezultaty obserwacji podał do Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu, Wydział Rolny.

5. **Spółki wodnej Zarubińce, pow. Zbaraż.** Spółka ta, mająca na celu osuszenie 36 morg' łąk włościańskich nad rzeką Brzeziną, wniosła przez biuro meljor. przy Małopolskiem Towarzystwie Rolniczym prośbę do Urzędu Wojew. o subwencję w takiej wysokości, jaką miała przyznaną przez były Tymczasowy Wydział Krajowy we Lwowie.

Zjazd zaleca, by Starostwo powiatowe dokonało zbadania, czy Zarząd Spółki funkcjonuje, w jakim stanie znajduje się konserwacja wyznaczonych robót meljoracyjnych i w razie stanu niedostatecznego, t. j. złej konserwacji, należałoby zwrócić się do Urzędu Wojew. we Lwowie, wydział rolny z prośbą o zbadanie stanu tych robót przez swego inspektora meljoracyjnego.

6. **Projekt rozszerzenia Spółki wodnej przedwojennej „Zazdrość", pow. Trembowla** na obszarze 747 ha dla osuszenia gruntu, aby Starostwo w Trembowli wpłynęło na Spółkę wodną w Zazdrości, by ta do dnia 1 lipca b. r. rozpoczęła projektowane roboty, w przeciwnym bowiem razie traci prawo do subwencji, przyznanej ze strony Min. Rol. na podstawie uchwały Tymczas. Wydz. Samorz. we Lwowie, przyczem Starostwo winno skorzystać z uprawnień ustawy wodnej, zezwalającej na zastosowanie przymusowego pociągnięcia mniejszości do udziału w spółce.

Pozatem zaleca zjazd dalsze zbadanie przez Starostwo pow. możliwości usunięcia przeszkód hamujących rozszerzenie Spółki w kierunku folw. Zazdrość i gm. Tiutków.

7. **Organizacji Spółki wodnej w dolinie rzeki Seretu, pow. Tarnopol.** Odnośnie do mającej się zawiązać tej Spółki wodnej dla osuszenia łąk w dolinie rz. Seretu powyżej Tarnopola aż po Iwaczów Górny to wobec trudności, jakie powstają przez niechęć ze strony właścicieli stawu i gruntów powyżej tego stawu w Tarnopolu, a mianowicie pp. hr. Szeptyckiego i hr. Czosnowskiej, przystąpienia do mającej się zawiązać Spółki wodnej, zjazd zalecił, aby Starostwo pow. wpłynęło na wyżej wymienionych w kierunku przystąpienia ich do tej Spółki. Projektowane roboty dadzą się z łatwością rozszerzyć na grunty sprzeciwiających się, które obecnie są zabagnione, a które po zmeljorowaniu zyskają znacznie na wartości.

8. **Spółki wodnej Hlibów, pow. Skałat** (na obszarze 286 ha dla osuszenia drenami gruntów włościańskich) postąpić analogicznie jak dla Spółki wodnej Trędowacz w pow. Złoczów.

9. **Spółki wodnej Korszyłówka, pow. Skałat** (dla osuszenia łąk). Zalecono Starostwu zbadać, czy powyższa Spółka wodna na podstawie projektu b. tymczasowego Wydziału Krajowego została zawiązana jeszcze przed wojną światową, gdyż w tym ostatnim wypadku mogłaby ewentualnie kompetować o subwencję Minist. Roln., o ile jej takowa była przyznana przez b. Wydział Krajowy. W przeciwnym bowiem razie zjazd zaleca Starostwu pow. zawiązanie nowej

Spółki wodnej oraz rozpoczęcie i doprowadzenie robót meljor. do wykonania.

10. **Spółki wodnej Staromiejszczyzna, pow. Skałat.** Zalecono postąpić analogicznie jak dla Spółki wodnej Korszyłówka pow. Skałat.

11. **Organizacji Spółki wodnej Kołodziejówka — Panasówka, pow. Skałat.** Zalecono odnieść się do Delegatury Małopolskiego T-wa Rolniczego w Tarnopolu, celem dalszego prowadzenia organ. Spółki przez specjalnego delegata do pow. skałackiego i pow. instruktora rolnego oraz przedłożenia sprawozdania do końca kwietnia b. r. Urzędowi Wojew. Wydział Rolny w Tarnopolu.

Prace te winne pójść w kierunku zorganizowania komitetu, zawarcia umowy z przedsiębiorcą co do zdjęcia, oraz odniesienia się do Wydziału pow. o przyznanie z Samorządowego funduszu meljoracyjnego z r. budżetowego 1929/30 pożyczki, zwrotnej z chwilą uzyskania przez Komitet z Państw. Banku Rolnego, pożyczki krótkoterminowej na sporządzenie projektów i kosztorysu.

12. **Spółki wodnej Niestanice, pow. Radziechów** (zawiązanej w roku 1917). Delegat tej Spółki zgłosił zapotrzebowanie do Państwowego Banku Rolnego o kredyt 60.000 zł. na wykończenie robót, które w roku bieżącym będą całkowicie wykonane.

13. **Spółki wodnej Pawłów, pow. Radziechów.** Zalecono aby Starostwo w możliwie najkrótszym czasie, drogą przymusowych zarządzeń przeprowadziło zmianę istniejącego zarządu Spółki i aby Spółka przystąpiła do wykonania robót oraz wniosła prośbę do Państw. Banku Rolnego o pożyczkę, przyczem należałoby zwrócić się do Urzędu Wojew. — Wydział Rolny we Lwowie z prośbą o przeliczenie dawnego kosztorysu na ceny obecne.

14. **Spółki wodnej dla osuszenia bagien Stojanowskich, pow. Radziechów.** Spółka ta obejmuje tereny od Stojanowa do Baryłowa i poniżej Baryłowa, t. j. całe dorzecze potoku Stojanowskiego. Meljoracje te wykonane przed wojną dziś już zniszczałe wymagają rekonstrukcji, przyczem odnośny projektodawca byłby obowiązany wziąć pod uwagę również osuszenie bagien położonych za dawną granicą austr.-rosyjską i w ten sposób dawny projekt znakomicie rozszerzyć.

Starostwo winno zwrócić uwagę interesowanych na tą okoliczność, że biura rządowe nie mają środków do wykonania tego projektu i że należy zwrócić się w tym celu do jednego z prywatnych przedsiębiorców.

Na pokrycie kosztów zdjęć i projektów interesowani za pośrednictwem zawiązanego tymcz. Komitetu mogą uzyskać pożyczkę, a to w pierwszym rzędzie w Państw. Banku Rolnym, następnie z Wojew. funduszu meljoracyjnego i w końcu, w Małopolskiem T-wie Rolniczem, które to pożyczki wystarczą na tymczasowe roboty projektodawcze, a zwrócone zostaną z definitywnie uzyskanej pożyczki w Państw. Banku Rolnym na wykonanie tych meljoracyj.

Dawny projekt znajduje się w Urzędzie Wojew. we Lwowie, względnie w Państw. Zarządzie Wodnym w Kamionce Strumiłowej.

15. **Spółki wodnej „Zazdrość", pow. Przemyślany** (dla osuszenia rowami gruntów i łąk na obszarze 350 ha). Meljoracja wykonana przed wojną wymaga rakonstrukcji, projekt znajduje się w Urzędzie Wojew. we Lwowie.

Zaleca się Starostwu pow., celem wykonania rekonstrukcji starej meljoracji o zreaktywowanie Spółki, jeśli takowa nie istnieje i zarządzenie w drodze administracyjnej ściągnięcia datków.

16. **Organizacji Spółki wodnej w Kurowicach, pow. Przemyślany.** (dla osuszenia gruntów, położonych w dorzeczu potoku Tymkowickiego, wzgl. Solówki, obejmującej grunty 15 gmin w pow. przemyślańskim i 2 gminy w pow. bobreckim).

W sprawie tej Starostwo w Przemyślanach zwołało w maju 1929 r. włościan tych gmin, wzgl. ich delegatów, celem zawiązania tymczasowego Komitetu.

Protokoł tego zebrania konstatuje, że większość zebranych oświadczyła się za zawiązaniem Spółki wodnej. Ponieważ jednak okazała się potrzeba zaciągnięcia pożyczki w Państw. Banku Rolnym na pokrycie kosztów zdjęć terenu i opracowanie planów — przeto dla poparcia tego cyfrowym wykazem większości — postanowiono zbierać pomiędzy włościanami tych gmin podpisy a misję tą powierzono Sekretarzowi Rady powiatowej w Przemyślanach, który dotychczas sprawy tej nie załatwił.

Zalecono Starostwu w Przemyślanach energiczne załatwienie tej koniecznej formalności, jaką Rada powiatowa na siebie przyjęła, celem umożliwienia tymczasowemu Komitetowi uzyskania środków w Państw. Banku Rolnym na pokrycie kosztów zdjęć i opracowania projektów.

17. **Spółki wodnej Jaktorów, pow. Przemyślany** (roboty wykonano przed wojną). Zalecono, by Starostwo pow. poleciło Zarządowi zająć się konserwacją robót wykonanych i ewentualnie spowodowało zawiązanie Spółki dla utrzymania istniejących urządzeń meljoracyjnych.

18. **Spółki wodnej Bohatkowce, pow. Podhajce** (roboty wykonano przed wojną w latach 1901/02 na obszarze 570 ha — osuszenie gruntów rowami).

Zalecono by Starostwo zbadało, czy istnieje Zarząd Spółki wodnej i w takim wypadku zarządziło przystąpienie do robót konserwacyjnych.

19. **Organizacji Spółki wodnej Podhajce i Sosnów** zalecono, by tak Starostwo pow. jak i Wydział pow. przez swego instruktora rolnego przy pomocy organów fachowych Małopolskiego T-wa Rolniczego drogą akcji oświatowej rozwinęły propagandę w kierunku przeprowadzenia wstępnych kroków celem zorganizowania Komitetu dla Spółek wodnych: Podhajce i Sosnów — osada Stepy.

20. **Organizacji Spółki wodnej w Kozłowie, pow. Kamionka str.** projekt osuszenia około 190 ha gruntów gminnych i dworskich otwartymi rowami względnie drenami.

Wobec tego, że Spółka ta ma gotowe plany techniczne, doradza się przedewszystkiem przeliczyć kosztorys na ceny obecne a następnie wnieść podanie do właściwego Starostwa o wdrożenie postępowania dla założenia Spółki wodnej, zarządzenie wyboru Zarządu i uchwalenie zaciągnięcia 7% pożyczki w Państw. Banku Rolnym Delegatura Tarnopol, ul. Kościuszki 3 na wykonanie robót, objętych prawomocnem orzeczeniem.

Z przeliczeniem kosztorysu należy udać się do inżyniera meljoracyjnego, wzgl. zwrócić się do Urzędu Wojew. — Wydział Rolny we Lwowie z prośbą o przeliczenie kosztorysu i ewentualne udzielenie bezpłatnej pomocy technicznej przy wykonywaniu robót, gdyż Wydział Rolny Wojew. Lwowskiego — jako sukcesor Tym. Wydz. Krajow. ma obowiązek do wykańczania robót przez Wydział Krajowy rozpoczętych.

21. **Spółki wodnej Jabłonówka—Osada pow. Kamionka str.** zalecono postąpić analogicznie jak dla Spółki wodnej Konopnica pow. Zborów.

22. **Spółki wodnej Batiatycze, pow. Kamionka str.** Sprawę tej Spółki ma w ręku M. Z. Mel. we Lwowie, które we własnej kompetencji załatwia podanie do Państw. Banku Rolnego o uzyskanie kredytu.

23. **Organizacji Spółki wodnej Wolica i Sieńków, pow. Kamionka str.** Zalecono Wydziałowi pow., by przez instruktora pow. spowodował w najbliższym czasie zawiązanie się Komitetu i zajął się organizacją Spółki na podstawie istniejącego projektu, który się znajduje w Urzędzie Wojew. we Lwowie.

24. **Spółki wodnej Dobrotwór—Maziarnia, pow. Kamionka str.** zalecono, aby Starostwo zbadało sprawę Komitetu organizującej się Spółki wodnej Dobrotwór—Maziarnia w kierunku, czy ta Spółka zaistniała. W przeciwnym bowiem razie Bank Rolny zmuszony będzie zarządzić odwrotnie spłatę, zaciągniętej przez Komitet pożyczki na wykonanie planów.

25. **Spółki wodnej Berbeki, pow. Kamionka str.** zalecono postąpić analogicznie jak dla Spółki Staromiejszczyzna pow. Skałat.

26. **Organizacji Spółki wodnej osada Bartosz, pow. Czortków.** Projekt dla osuszenia rowami 417 ha znajduje się w Urzędzie Wojew. we Lwowie.

Zalecenie analogiczne jak Konopnica pow. Zborów.

27. **Organizacji Spółki wodnej Narajów wieś i Trybuchowce pow. Brzeżany** zalecono przez Wydział pow. i O. T. R. wszczęcie akcji propagandowej, analogicznie jak dla Spółki wodnej Podhajce i Sosnów.

28. **Organizacji Spółki wodnej Kadłubiska, pow. Brody** zalecono Wydziałowi pow., aby przez instruktora rolnego doprowadził ostatecznie do organizacji tej Spółki. Istniejący projekt, znajdujący się w Urzędzie Wojew. we Lwowie, wymaga przeliczenia cen starych na obecne, w tej zatem sprawie winien Komitet odnieść się do powyższego Urzędu Wojewódzkiego.

L. Pr. 75/30

Obwieszczenie

o wolnych miejscach dla praktykantów I kat. w urzędach administracji ogólnej.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości, że w ciągu miesiąca kwietnia b. r. do administracji spraw wewnętrznych może być przyjętych na służnę przygotowawczą 24 kandydatów na urzędników I kat. W szczególności może być przyjętych na teren Województwa:

krakowskiego 5 kandydatów,
wileńskiego 5 kandydatów,
warszawskiego 5 kandydatów,
lubelskiego 5 kandydatów
oraz poznańskiego 4 kandydatów.

Podania kandydatów o dopuszczenie do służby przygotowawczej przyjmują wszystkie urzędy wojewódzkie i starostwa na obszarze Państwa. Kandydaci winni zaznaczyć w podaniu, w którem województwie z pośród wyszczególnionych powyżej chcieliby odbywać służkę przygotowawczą, względnie wyrazić zgodę na odbywanie praktyki w którem kolwiek z tych województw.

Podanie kandydata musi zawierać jako załączniki:

a) dowód odbycia studjów zakończonych przepisanemi egzaminami na Wydziale prawa lub na wydziale ekonomiczno-politycznym jednego z uniwersytetów polskich, względnie dowód ukończenia innej równorzędnej uczelni,

b) metrykę urodzenia,

c) dowód obywatelstwa polskiego,

d) dowód stwierdzający, że kandydat nie podlega obowiązkowi czynnej służby wojskowej,

e) oświadczenia oraz wypełnione przez kandydata blankiety i

f) deklaracji o powołaniu się na osoby mogące udzielić władzom wiadomości o kandydacie.

Blankiety oświadzzenia i deklaracji można otrzymać w każdem Starostwie i urzędzie wojewódzkim.

Podanie jest wolne od opłat stemplowych.

W razie przyjęcia do służby przygotowawczej kandydat otrzymuje uposażenie X st. sł. Po upływie służby przygotowawczej, która trwa rok i po zdaniu egzaminu praktycznego zostaje przyjęty do służby w administracji ogólnej w VIII st. sł.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, Pasaż Adlera l. 6. — Telefon Nr. 138.